

42000A0922(02)

22.9.2000.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 239/19

KONVENCIJA O PROVEDBI SCHENGENSKOG SPORAZUMA**od 14. lipnja 1985.****između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske
Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama**

KRALJEVINA BELGIJA, SAVEZNA REPUBLIKA NJEMAČKA, FRANCUSKA REPUBLIKA, VELIKO VOJVODSTVO LUKSEMBURG, KRALJEVINA NIZOZEMSKA (u nastavku „ugovorne stranke”)

UZIMAJUĆI kao osnovu Schengenski sporazum od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama,

ODLUČIVŠI provesti namjeru izraženu u tom Sporazumu da se ukinu kontrole kretanja osoba na zajedničkim granicama i olakšati prijevoz i kretanje robe na tim granicama,

BUDUĆI da Ugovor o osnivanju Europskih zajednica, nadopunjen Jedinstvenim europskim aktom, propisuje da unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica,

BUDUĆI da je svrha kojoj teže ugovorne stranke u skladu s takvim ciljem, ne dovodeći u pitanje mjere koje treba poduzeti za provedbu odredbi Ugovora,

BUDUĆI da provođenje te namjere zahtijeva niz primjerenih mjera i blisku suradnju između ugovornih stranaka,

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

GLAVA I.**DEFINICIJE****Članak 1.**

Za potrebe ove Konvencije:

unutarnje granice: znači zajedničke kopnene granice ugovornih stranaka, njihove zračne luke za unutarnje letove i njihove morske luke za redovne trajektne veze isključivo iz ili za ostale luke unutar državnog područja ugovornih stranaka, koje ne pristaju u druge luke izvan takvih državnih područja;

vanjske granice: znači kopnene i morske granice ugovornih stranaka i njihove zračne luke i morske luke, pod uvjetom da nisu unutarnje granice;

unutarnji let: znači let isključivo u državna područja ili iz državnih područja ugovornih stranaka pri kojem se ne slijeće na državno područje treće države;

treća država: znači svaka država koja nije ugovorna stranka;

stranac: znači svaka osoba koja nije državljanin države članice Europskih zajednica;

stranac za kojeg je izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska: znači stranac za kojeg je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje, u skladu s člankom 96. s ciljem da se toj osobi zabrani ulazak;

granični prijelaz: znači svaki prijelaz koji su nadležna tijela odobrila za prelazak vanjskih granica;

granična kontrola: znači kontrola koja se obavlja na granici kao odgovor isključivo na namjeru prelaska te granice, neovisno o ikakvim drugim okolnostima;

prijevoznik: znači svaka fizička ili pravna osoba čije je zanimanje pružanje putničkog prijevoza zrakom, morem ili kopnom;

dozvola boravka: znači ovlaštenje bilo koje vrste, izdano od strane ugovorne stranke koja daje pravo na boravak unutar njezinog državnog područja. Ova definicija ne uključuje privremenu dozvolu boravka na državnom području ugovorne stranke u svrhu obrade zahtjeva za azil ili dozvolu boravka;

zahtjev za azil: znači svaki zahtjev podnesen pisanim putem, usmeno ili na drugi način od strane stranca na vanjskoj granici ili unutar državnog područja ugovorne stranke s ciljem dobivanja priznanja statusa izbjeglice u skladu sa Ženevskom konvencijom o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., prema

izmjenama Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967., a koji kao takav dobiva pravo boravka;

tražitelj azila: znači svaki stranac koji je podnio zahtjev za azil u smislu ove Konvencije, u pogledu kojeg još nije donesena odluka;

obrada zahtjeva za azil: znači svi postupci za razmatranje i donošenje odluke o zahtjevima za azil, uključujući mjere koje se donose prema konačnoj odluci po tome, s izuzetkom određivanja ugovorne stranke koja je odgovorna za obradu zahtjeva za azil, u skladu s ovom Konvencijom.

GLAVA II.

UKIDANJE KONTROLA NA UNUTARNJIM GRANICAMA I KRETANJE OSOBA

POGLAVLJE 1.

PRELAZAK UNUTARNJIH GRANICA

Članak 2.

1. Unutarnje granice se mogu prelaziti na svakom mjestu bez provođenja kontrole osoba.

2. Međutim, ako javni poredak ili nacionalna sigurnost tako nalažu, ugovorna stranka može, nakon savjetovanja s drugim ugovornim strankama, donijeti odluku da u ograničenom vremenskom razdoblju na unutarnjim granicama provodi nacionalne granične kontrole primjerene situaciji. Ako javni poredak ili nacionalna sigurnost nalažu trenutačno djelovanje, dotična ugovorna stranka poduzima potrebne mjere i čim prije o tome obavješćuje druge ugovorne stranke.

3. Ukidanje kontrola osoba na unutarnjim granicama ne utječe na odredbe propisane u članku 22. ili izvršavanje policijskih ovlasti diljem državnog područja ugovorne stranke od strane nadležnih tijela, u skladu sa zakonom predmetne stranke ili zahtjevom za posjedovanje, nošenje i predočavanje dozvola i isprava propisanim zakonom te stranke.

4. Kontrole robe se obavljaju u skladu s odgovarajućim odredbama ove Konvencije.

POGLAVLJE 2.

PRELAZAK VANJSKIH GRANICA

Članak 3.

1. Vanjske granice se u načelu mogu prelaziti jedino na graničnim prijelazima i tijekom utvrđenog radnog vremena. Podrobnije odredbe, izuzeća i sporazumi za lokalni granični promet te pravila koja uređuju posebne kategorije pomorskog prometa, kao što su rekreacijska plovidba i obalni ribolov, donosi Izvršni odbor.

2. Ugovorne stranke se obvezuju uvesti kazne za neovlašteni prelazak vanjskih granica na mjestima koja nisu granični prijelazi ili u vrijeme koje je izvan utvrđenog radnog vremena.

Članak 4.

1. Ugovorne stranke osiguravaju da od 1993. godine putnici na letovima iz trećih država, koji prelaze na unutarnje letove budu podvrgnuti ulaznoj kontroli, zajedno sa svojom ručnom prtljagom, u zračnoj luci u koju pristaje vanjski let. Putnici na unutarnjim letovima, koji prelaze na letove za treće države bit će podvrgnuti kontroli kod polaska, zajedno sa svojom ručnom prtljagom, u zračnoj luci iz koje polazi vanjski let.

2. Ugovorne stranke poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kontrole obavljaju u skladu sa stavkom 1.

3. Ni stavak 1. niti stavak 2. ne utječu na kontrole prijavljene prtljage; takve kontrole se obavljaju u zračnoj luci konačnog odredišta ili u zračnoj luci početnog polaska.

4. Do datuma utvrđenog u stavku 1., zračne luke, odstupajući od definicije unutarnjih granica, smatraju se vanjskim granicama za unutarnje letove.

Članak 5.

1. Za boravke koji nisu duži od tri mjeseca, ulazak na državna područja ugovornih stranaka može se odobriti strancima koji udovoljavaju sljedećim uvjetima:

- (a) da stranci posjeduju valjanu ispravu ili isprave koje utvrđuje Izvršni odbor a koje ih ovlašćuju da prijeđu granicu;
- (b) da stranci posjeduju valjanu vizu, ako je potrebna;
- (c) da stranci predoče, ako je potrebno, isprave koji opravdavaju svrhu i uvjete namjeravanog boravka i da imaju dovoljno sredstava za uzdržavanje, kako za razdoblje namjeravanog boravka, tako i za povratak u svoju državu podrijetla ili tranzit u treću državu za koju su sigurni da će ih primiti ili su u mogućnosti zakonito steći takva sredstva;
- (d) da stranci nisu osobe za koje je izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska;
- (e) da se stranci ne smatraju prijetnjom za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili međunarodne odnose bilo koje od ugovornih stranaka.

2. Strancu koji ne ispunjava sve gore navedene uvjete, mora se zabraniti ulazak na državna područja ugovornih stranaka, osim ako ugovorna stranka ne smatra potrebnim odstupiti od takvog načela iz humanitarnih razloga, zbog nacionalnog interesa ili zbog međunarodnih obveza. U takvim slučajevima odobrenje za ulazak će se ograničiti na državno područje dotične ugovorne stranke koja o tome mora na odgovarajući način obavijestiti druge ugovorne stranke.

Ova pravila ne isključuju primjenu posebnih odredbi o pravu na azil ili odredbi iz članka 18.

3. Stranci koji imaju dozvole boravka ili vize za ponovni ulazak izdane od strane jedne od ugovornih stranaka ili, ako se tako zahtijeva, obje isprave, imaju dozvolu ulaska za potrebe tranzita, osim ako njihova imena nisu na nacionalnom popisu upozorenja ugovorne stranke, čije vanjske granice nastoje prijeći.

Članak 6.

1. Prekogranično kretanje na vanjskim granicama podliježe kontrolama od strane nadležnih tijela. Kontrole se vrše za državna područja ugovornih stranaka, u skladu s jedinstvenim načelima, unutar opsega nacionalnog ovlaštenja i nacionalnog prava i vodeći računa o interesima svih ugovornih stranaka.

2. Jedinstvena načela iz stavka 1. su sljedeća:

- (a) Kontrole osoba obuhvaćaju ne samo provjeru putnih isprava i ostalih uvjeta koji uređuju ulazak, boravak, rad i izlazak, nego također i preglede za otkrivanje i sprečavanje prijetnji za nacionalnu sigurnost i javni poredak ugovornih stranaka. Takve kontrole se također provode nad vozilima i predmetima u posjedu osoba koje prelaze granicu. Kontrole obavlja svaka ugovorna stranka u skladu sa svojim nacionalnim pravom, posebno ako se radi o pretraživanju;
- (b) sve osobe moraju se podvrgnuti najmanje jednoj takvoj kontroli kako bi se utvrdio njihov identitet na temelju podnošenja ili prednošenja njihovih putnih isprava;
- (c) prilikom ulaska, stranci se podvrgavaju temeljitoj kontroli, kako je definirano u točki (a);
- (d) prilikom izlaska, kontrole se obavljaju u skladu s interesima svih ugovornih stranaka prema zakonu o strancima kako bi se otkrile i spriječile prijetnje za nacionalnu sigurnost i javni poredak ugovornih stranaka. Takve se kontrole uvijek obavljaju nad strancima;
- (e) ako se, u određenim okolnostima, takve kontrole ne mogu obavljati, moraju se utvrditi prioritete. U takvom slučaju, kontrole prilikom ulaska u pravilu imaju prednost pred kontrolama prilikom izlaska.

3. Nadležna tijela koriste pokretne jedinice za obavljanje nadzora nad vanjskom granicom između mjesta prelazaka; isto se primjenjuje na granične prijelaze izvan redovnog radnog vremena. Ovaj se nadzor obavlja na način da odvraća ljude od zaobilazanja kontrola na mjestima prelaska. Postupke nadzora, po potrebi, utvrđuje Izvršni odbor.

4. Ugovorne stranke se obvezuju rasporediti dovoljno odgovarajuće obučanih službenika za provođenje kontrola i nadzora duž vanjskih granica.

5. Jednaki stupanj nadzora se provodi na vanjskim granicama.

Članak 7.

Ugovorne stranke pomažu jedna drugoj i održavaju stalnu, blisku suradnju s ciljem djelotvorne provedbe kontrola i nadzora. One naročito razmjenjuju sve važne informacije, s izuzetkom osobnih podataka, osim ako nije drukčije predviđeno ovom Konvencijom. One, što je moguće više, usklađuju upute dane tijelima odgovornim za kontrole i promiču standardnu temeljnu i daljnju obuku za službenike zaposlene na kontrolnim točkama. Takva suradnja može biti u obliku razmjene časnika za vezu.

Članak 8.

Izvršni odbor donosi sve potrebne odluke o praktičnim postupcima za provođenje graničnih kontrola i nadzora.

POGLAVLJE 3.

VIZE

Odjeljak 1.

Vize za kratkotrajni boravak

Članak 9.

1. Ugovorne stranke se obvezuju donijeti zajedničku politiku o kretanju osoba i, posebno, o viznom režimu. One pomažu jedna drugoj u tom cilju. Ugovorne stranke se obvezuju sporazumno raditi na usklađivanju svojih viznih politika.

2. Vizni režim u odnosu treće države čiji državljani podliježu viznom režimu koji je zajednički svim ugovornim strankama u vrijeme potpisivanja ove Konvencije ili kasnije, može se izmijeniti samo uz opću suglasnost svih ugovornih stranaka. Ugovorna stranka može u iznimnim slučajevima odstupiti od zajedničkog viznog režima u odnosu na treću državu, ako opravdani razlozi nacionalne politike zahtijevaju donošenje hitne odluke. Ona se najprije savjetuje s drugim ugovornim strankama i, u svojoj odluci, vodi računa o njihovim interesima i posljedicama takve odluke.

Članak 10.

1. Uvodi se jedinstvena viza koja vrijedi za cjelokupno državno područje ugovornih stranaka. Ova viza, čiji se rok valjanosti određuje člankom 11., može se izdati za posjete kraće od tri mjeseca.

2. Do uvođenja takve vize, ugovorne stranke priznaju njihove nacionalne vize, pod uvjetom da su izdane u skladu sa zajedničkim uvjetima i kriterijima, određenim u okviru odgovarajućih odredbi ovog poglavlja.

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., svaka ugovorna stranka zadržava pravo ograničiti područnu valjanost vize, u skladu sa zajedničkim dogovorima utvrđenim u okviru odgovarajućih odredbi ovog poglavlja.

Članak 11.

1. Viza iz članka 10. može biti:

(a) putna viza koja vrijedi za jedan ili više ulazaka, pod uvjetom da niti trajanje neprekidnog posjeta niti ukupno trajanje uzastopnih posjeta nije duže od tri mjeseca u bilo kojem polugodištu, od datuma prvog ulaska;

(b) tranzitna viza kojom se nositelju odobravaju jedan, dva ili iznimno više prolazaka preko državnih područja ugovornih stranaka na putu za državno područje treće države, pod uvjetom da nijedan tranzit nije duži od pet dana.

2. Stavak 1. ne sprečava ugovornu stranku izdati novu vizu, čija je valjanost ograničena na njezino državno područje, prema potrebi unutar predmetnog polugodišta.

Članak 12.

1. Jedinstvenu vizu iz članka 10. stavka 1. izdaju diplomatska i konzularna tijela ugovornih stranaka i, po potrebi, tijela ugovornih stranaka određena u skladu s člankom 17.

2. Ugovorna stranka nadležna za izdavanje takve vize je u načelu država konačnog odredišta. Ako se ono ne može odrediti, vizu u načelu izdaje diplomatsko ili konzularno predstavništvo ugovorne stranke prvog ulaska.

3. Izvršni odbor određuje provedbena pravila, a posebno kriterije za određivanje glavnog odredišta.

Članak 13.

1. Viza se ne smije pričvrstiti u putnu ispravu kojoj je istekla valjanost.

2. Rok valjanosti putne isprave mora biti duži od roka valjanosti vize, uzimajući u obzir razdoblje korištenja vize. Taj rok

mora omogućiti strancima da se vrate u svoju državu podrijetla ili da uđu u treću zemlju.

Članak 14.

1. Viza se ne smije pričvrstiti u putnu ispravu ako takva isprava nije valjana za bilo koju od ugovornih stranaka. Ako je putni dokument valjan samo za jednu ugovornu stranku ili za nekoliko ugovornih stranaka, viza koja se pričvršćuje je ograničena na dotičnu(-e) ugovornu(-e) stranku(-e).

2. Ako putna isprava nije priznata kao valjan od strane jedne ili više ugovornih stranaka, umjesto vize se može izdati odobrenje koje važi kao viza.

Članak 15.

U načelu, vize iz članka 10. se mogu izdavati samo ako stranac ispunjava uvjete za ulazak iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e).

Članak 16.

Ako ugovorna stranka smatra da potrebnim odstupiti od načela iz članka 15., na temelju jedne od osnova iz članka 5. stavka 2., izdavanjem vize strancu koji ne ispunjava sve uvjete za ulazak iz članka 5. stavka 1., valjanost ove vize je ograničena na državno područje te ugovorne stranke, koja o tome mora obavijestiti ostale ugovorne stranke.

Članak 17.

1. Izvršni odbor usvaja zajednička pravila za razmatranje zahtjeva za vize, osigurava njihovu ispravnu provedbu i prilagođava ih novim situacijama i okolnostima.

2. Izvršni odbor također opisuje slučajeve, u kojima izdavanje vize mora biti predmet savjetovanja sa središnjim tijelom ugovorne stranke kod koje je zahtjev podnesen i, po potrebi, središnjim tijelima drugih ugovornih stranaka.

3. Izvršni odbor također donosi potrebne odluke o sljedećem:

(a) putnim ispravama u koje se pričvršćuje viza;

(b) tijelima koje izdaju vize;

(c) uvjetima koji uređuju izdavanje viza na granicama;

(d) obliku, sadržaju i roku valjanosti viza i pristojbama koje se naplaćuju za njihovo izdavanje;

(e) uvjetima za produženje ili odbijanje izdavanja viza iz točaka (c) i (d), u skladu s interesima svih ugovornih stranaka;

(f) postupcima za ograničavanje područne valjanosti viza;

(g) načelima koja uređuju sastavljanje zajedničkog popisa stranaka za koje je izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska, ne dovodeći u pitanje članak 96.

Odjeljak 2.

Vize za dugotrajni boravak

Članak 18.

Vize za boravke duži od tri mjeseca su nacionalne vize, koje izdaje jedna od ugovornih stranaka u skladu sa svojim nacionalnim pravom. Takve vize omogućavaju njihovim nositeljima tranzit preko državnog područja drugih ugovornih stranaka, kako bi stigli na državno područje ugovorne stranke koja je izdala vizu, osim ako ne ispunjavaju uvjete ulaska iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (d) i (e) ili su na nacionalnom popisu upozorenja ugovorne stranke, kroz čije državno područje zahtijevaju tranzit.

POGLAVLJE 4.

UVJETI KOJI UREĐUJU KRETANJE STRANACA

Članak 19.

1. Stranci koji imaju jedinstvene vize i koji su na zakonit način ušli na državno područje ugovorne stranke mogu se slobodno kretati unutar državnog područja svih ugovornih stranaka tijekom razdoblja valjanosti njihovih viza, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete ulaska iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e).

2. Do uvođenja jedinstvene vize, stranci koji posjeduju vize koje je izdala jedna od ugovornih stranaka i koji su na zakonit način ušli na državno područje jedne ugovorne stranke mogu se slobodno kretati unutar državnog područja svih ugovornih stranaka, tijekom razdoblja valjanosti svojih viza do najviše tri mjeseca od datuma prvog ulaska, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete za ulazak iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e).

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na vize čija je valjanost podložna područnom ograničenju u skladu s poglavljem 3. ove glave.

4. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 22.

Članak 20.

1. Stranci koji ne podliježu zahtjevu za vizu mogu se slobodno kretati unutar državnog područja ugovornih stranaka u trajanju od najviše tri mjeseca tijekom šest mjeseci nakon datuma prvog ulaska, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete za ulazak iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c), (d) i (e).

2. Stavak 1. ne utječe na pravo svake ugovorne stranke da i nakon tri mjeseca produži boravak stranca na svojem državnom području u izuzetnim okolnostima ili u skladu s bilateralnim sporazumom zaključenim prije stupanja na snagu ove Konvencije.

3. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 22.

Članak 21.

1. Stranci koji imaju valjane dozvole boravka koje je izdala jedna od ugovornih stranaka mogu se, na temelju dozvole i valjane putne isprave, slobodno kretati do tri mjeseca unutar državnog područja drugih ugovornih stranaka, pod uvjetom da ispunjavaju uvjete za ulazak iz članka 5. stavka 1. točaka (a), (c) i (e) i da nisu na nacionalnom popisu upozorenja dotične ugovorne stranke.

2. Stavak 1. se također primjenjuje na strance koji imaju privremene dozvole boravka i putne isprave koje je izdala jedna od ugovornih stranaka.

3. Ugovorne stranke Izvršnom odboru šalju popis isprava koje one izdaju kao valjane putne isprave, dozvole boravka ili privremene dozvole boravka, u smislu ovog članka.

4. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 22.

Članak 22.

1. Stranci koji su na zakonit način ušli na državno područje jedne od ugovornih stranaka moraju se prijaviti, u skladu s uvjetima koje utvrđuje svaka ugovorna stranka, nadležnim tijelima ugovorne stranke na čije državno područje ulaze. Takvi stranci moraju se prijaviti bilo po ulasku ili u roku od tri

radna dana od ulaska, ovisno o propisima ugovorne stranke na čije državno područje ulaze.

2. Stranci koji borave na državnom području jedne od ugovornih stranaka a koji ulaze na državno područje druge ugovorne stranke moraju se prijaviti tijelima, kako je utvrđeno u stavku 1.

3. Svaka ugovorna stranka utvrđuje svoja izuzeća od stavaka 1. i 2. i priopćava ih Izvršnom odboru.

Članak 23.

1. Od stranaca koji ne ispunjavaju ili koji više ne ispunjavaju uvjete za kratkotrajni boravak koji vrijede unutar državnog područja ugovorne stranke, redovito se zahtjeva da odmah napuste državna područja ugovornih stranaka.

2. Stranci koji imaju valjane dozvole boravka ili privremene dozvole boravka izdane od strane druge ugovorne stranke, moraju odmah otići na državno područje takve ugovorne stranke.

3. Ako takvi stranci nisu dobrovoljno otišli ili ako se može pretpostaviti da to neće učiniti ili ako se zahtijeva njihov trenutni odlazak zbog nacionalne sigurnosti ili javnog poretka, moraju biti protjerani s državnog područja ugovorne stranke u kojoj su uhićeni, u skladu s nacionalnim pravom te ugovorne stranke. Ako izgon nije dopušten u skladu s tim pravom, dotična ugovorna stranka može dozvoliti dotičnim osobama da ostanu unutar njezina državnog područja.

4. Takvi stranci mogu biti protjerani s državnog područja te stranke u svoje države podrijetla ili svaku drugu državu koja ih može prihvatiti, posebno u skladu s odgovarajućim odredbama sporazuma o ponovnom prihvatu, koje su sklopile ugovorne stranke.

5. Stavak 4. ne isključuje primjenu nacionalnih odredbi o pravu na azil, Ženevske konvenciju o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967., stavka 2. ovog članka ili članka 33. stavka 1. ove Konvencije.

Članak 24.

Podložno definiciji Izvršnog odbora o primjerenim kriterijima i praktičnim dogovorima, ugovorne stranke jedna drugoj naknađuju svaku financijsku neravnotežu, koja može biti posljedica obveze protjerivanja prema članku 23. ako se takvo protjerivanje ne može izvršiti na trošak stranca.

POGLAVLJE 5.

**DOZVOLE BORAVKA I UPOZORENJA U SVRHU ZABRANE
ULASKA***Članak 25.*

1. Kada ugovorna stranka razmatra izdavanje dozvole boravka strancu za kojeg je izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska, najprije će se savjetovati s ugovornom strankom koja je izdala upozorenje i voditi računa o njezinim interesima; dozvola boravka se izdaje samo iz bitnih razloga, posebno humanitarnih ili onih koji proizlaze iz međunarodnih obveza.

Ako je izdana dozvola boravka, ugovorna stranka povlači upozorenje koje je izdala, ali može stranca o kojem je riječ staviti na nacionalni popis upozorenja.

2. U slučaju kada je upozorenje u svrhu zabrane ulaska izdano strancu koji ima valjanu dozvolu boravka koju je izdala jedna od ugovornih stranaka, ugovorna stranka koja izdaje upozorenje se mora savjetovati sa strankom koja je izdala dozvolu boravka kako bi utvrdila postoje li dostatni razlozi za povlačenje dozvole boravka.

Ako se dozvola boravka ne povuče, ugovorna stranka koja izdaje upozorenje povlači upozorenje, ali može, bez obzira na to, staviti dotičnog stranca na svoj nacionalni popis upozorenja.

POGLAVLJE 6.

PRATEĆE MJERE*Članak 26.*

1. Ugovorne stranke se obvezuju, podložno obvezama koje proizlaze iz njihovog pristupanja Ženevskoj konvenciji o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967., unijeti sljedeća pravila u njihovo nacionalno pravo:

(a) ako se strancima zabrani ulazak na državno područje jedne od ugovornih stranaka, prijevoznik koji ih je doveo do vanjske granice zračnim, morskim ili kopnenim putem, dužan je za njih odmah ponovno preuzeti odgovornost. Na zahtjev tijela graničnog nadzora, prijevoznik je dužan vratiti strance u treću državu iz koje su prevezeni ili u treću državu, koja je izdala putnu ispravu s kojom su putovali ili u bilo koju treću državu za koju su sigurni da će ih primiti;

(b) prijevoznik je dužan poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurao da stranac, koji se prevozi zračnim ili morskim putem, posjeduje putne isprave koje su potrebne za ulazak na državna područja ugovornih stranaka.

2. Ugovorne stranke se obvezuju, podložno obvezama koje proizlaze iz njihovog pristupanja Ženevskoj konvenciji o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967. te u skladu s njihovim ustavnim pravom, odrediti kazne prijevoznicima koji prevoze strance, koji ne posjeduju potrebne putne isprave, zračnim ili morskim putem iz treće države na njihova državna područja.

3. Stavak 1. točka (b) i stavak 2. primjenjuju se također na međunarodne prijevoznike koji prevoze skupine autobusom kopnenim putem, izuzimajući pogranični promet.

Članak 27.

1. Ugovorne stranke se obvezuju odrediti primjerene kazne svakoj osobi koja, radi financijskog probitka, pomaže ili pokušava pomoći strancu da uđe ili boravi na državnom području jedne od ugovornih stranaka, kršenjem zakona o ulasku i boravku stranaca te ugovorne stranke.

2. Ako je ugovorna stranka obaviještena o aktivnostima iz stavka 1. kojima se krši zakon druge ugovorne stranke, o tome obavješćuje drugu ugovornu stranku.

3. Svaka ugovorna stranka, koja od druge ugovorne stranke, zbog kršenja svojeg zakonodavstva, traži pokretanje postupka zbog aktivnosti iz stavka 1., mora, putem službenog izvještaja ili potvrde nadležnih tijela, naznačiti pravne odredbe koje su povrijeđene.

POGLAVLJE 7.

ODGOVORNOST ZA OBRADU ZAHTJEVA ZA AZIL*Članak 28.*

Ugovorne stranke ponovno potvrđuju svoje obveze na temelju Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967., bez geografskog ograničenja u odnosu na područje primjene ovih instrumenata i njihovu predanost suradnji s visokim povjerenikom za izbjeglice Ujedinjenih naroda u provedbi ovih instrumenata.

Članak 29.

1. Ugovorne stranke se obvezuju obraditi svaki zahtjev za azil, kojega podnese stranac unutar bilo kojeg od njezinih državnih područja.

2. Ova obveza ne obvezuje ugovornu stranku da odobri svim tražiteljima azila da uđu ili ostanu na njezinom državnom području.

Svaka ugovorna stranka zadržava pravo odbiti ulazak ili protjerati tražitelje azila u treću državu na temelju svojih nacionalnih odredbi i u skladu sa svojim međunarodnim obvezama.

3. Neovisno kojoj ugovornoj stranci je stranac podnio zahtjev za azil, samo jedna ugovorna stranka je odgovorna za obradu zahtjeva. To se utvrđuje na temelju kriterija iz članka 30.

4. Neovisno o stavku 3., svaka ugovorna stranka zadržava pravo, zbog posebnih razloga naročito povezanih posebno s nacionalnim pravom, obraditi zahtjev za azil, čak i ako, u skladu s ovom Konvencijom, za obradu zahtjeva nadležna druga ugovorna stranka.

Članak 30.

1. Ugovorna stranka, koja je odgovorna za obradu zahtjeva za azil utvrđuje se na sljedeći način:

(a) ako je ugovorna stranka tražitelju azila izdala vizu bilo koje vrste ili dozvolu boravka, ona je odgovorna za obradu zahtjeva. Ako je viza izdana po odobrenju druge ugovorne stranke, odgovorna je ugovorna stranka koja je dala odobrenje;

(b) ako su dvije ili više ugovornih stranaka tražitelju azila izdale vizu bilo koje vrste ili dozvolu boravka, odgovorna ugovorna stranka je ona koja je izdala vizu ili dozvolu boravka koja zadnja ističe;

(c) sve dok tražitelj azila ne napusti državna područja ugovornih stranaka, odgovornost definirana u točki (a) i (b) i dalje ostaje iako je rok valjanosti vize bilo koje vrste ili dozvole boravka istekao. Ako je tražitelj azila napustio državna područja ugovornih stranaka nakon izdavanja vize ili dozvole boravka, ove isprave bit će temelj za odgovornost, kako je definirano u točki (a) i (b), osim ako su u međuvremenu istekle prema nacionalnim odredbama;

(d) ako ugovorne stranke oslobode tražitelja azila od obveze posjedovanja vize, odgovorna je ugovorna stranka preko čijih je vanjskih granica tražitelj azila ušao na državna područja ugovornih stranaka.

Do postizanja pune usklađenosti viznih politika, te ako je tražitelj azila oslobođen od zahtjeva za posjedovanjem vize od strane samo nekih ugovornih stranaka, odgovorna je ugovorna stranka preko čijih je vanjskih granica tražitelj azila, oslobođen obveze

posjedovanja vize, ušao na državna područja ugovornih stranaka, podložno točkama (a), (b) i (c).

Ako je zahtjev za azil podniet kod ugovorne stranke koja je tražitelju azila izdala tranzitnu vizu – bilo da je tražitelj azila prošao kontrolu putovnica ili ne – te ako je tranzitna viza izdana nakon što je država tranzita kod konzularnih ili diplomatskih tijela ugovorne stranke odredišta utvrdila da je tražitelj azila ispunio uvjete za ulazak ugovorne stranke odredišta, ugovorna stranka odredišta je odgovorna za obradu zahtjeva;

(e) ako je tražitelj azila ušao na državno područje ugovornih stranaka bez da posjeduje jednu ili više isprava koje će utvrditi Izvršni odbor a koje ga ovlašćuju na prelazak granice, odgovorna je ugovorna stranka preko čijih vanjskih granica je tražitelj azila ušao na državna područja ugovornih stranaka;

(f) ako stranac, čiji je zahtjev za azil već obrađen od strane jedne od ugovornih stranaka, podnese novi zahtjev, odgovorna ugovorna stranka je ona koja obrađuje prvi zahtjev;

(g) ako stranac, o čijem je prethodnom zahtjevu za azil ugovorna stranka donijela konačnu odluku podnese novi zahtjev, odgovorna ugovorna stranka je ona koja je obradila prethodni zahtjev osim ako tražitelj azila nije napustio državno područje ugovornih stranaka;

2. Ako je ugovorna stranka pristupila obradi zahtjeva za azil u skladu s člankom 29. stavkom 4., odgovorna ugovorna stranka, u skladu sa stavkom 1. ovog članka, oslobađa se svojih obveza;

3. Ako se na temelju kriterija iz stavaka 1. i 2. ne može odrediti odgovorna ugovorna stranka, odgovorna je ugovorna stranka kod koje je podnesen zahtjev za azil.

Članak 31.

1. Ugovorne stranke nastoje utvrditi čim prije koja je stranka odgovorna za obradu zahtjeva za azil.

2. Ako je zahtjev za azil podnesen kod ugovorne stranke koja nije odgovorna u skladu s člankom 30., od strane stranca koji boravi unutar njezinog državnog područja, ta ugovorna stranka može zahtijevati od odgovorne ugovorne stranke da obradi zahtjev za azil.

3. Odgovorna ugovorna stranka mora preuzeti brigu za tražitelja azila iz stavka 2. ako je zahtjev postavljen u roku od šest mjeseci od

podnošenja zahtjeva za azil. Ako zahtjev nije podnesen unutar tog roka, ugovorna stranka kod koje je podnesen zahtjev za azil odgovorna je za obradu zahtjeva.

Članak 32.

Ugovorna stranka koja je odgovorna za obradu zahtjeva za azil obrađuje zahtjev u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

Članak 33.

1. Ako se tražitelj azila nezakonito nalazi na državnom području druge ugovorne stranke tijekom trajanja postupka za dobivanje azila, odgovorna ugovorna stranka je dužna uzeti tražitelja azila natrag.

2. Članak 1. se ne primjenjuje ako je druga ugovorna stranka tražitelju azila izdala dozvolu boravka koja vrijedi najmanje godinu dana. U tom se slučaju odgovornost za obradu zahtjeva prenosi na drugu ugovornu stranku.

Članak 34.

1. Odgovorna ugovorna stranka je dužna ponovno primiti stranca čiji je zahtjev za azil konačno odbijen i koji je ušao na državno područje druge ugovorne stranke bez dozvole boravka.

2. Stavak 1. se, međutim, ne primjenjuje ako je odgovorna stranka protjerala stranca s državnih područja ugovornih stranaka.

Članak 35.

1. Ugovorna stranka koja je strancu priznala status izbjeglice i pravo na boravak, dužna je preuzeti odgovornost za obradu svakog zahtjeva za azil, kojeg podnese član obitelji stranca, pod uvjetom da se dotične osobe s tim slažu.

2. Za potrebe stavka 1., član obitelji je supružnik izbjeglice ili neoženjeno dijete mlađe od 18 godina ili, ako je izbjeglica neoženjeno dijete mlađe od 18 godina, otac ili majka izbjeglice.

Članak 36.

Svaka ugovorna stranka koja je odgovorna za obradu zahtjeva za azil može, iz humanitarnih razloga koji se temelje posebno na obiteljskim ili kulturnim osnovama, tražiti od druge ugovorne stranke da preuzme

tu odgovornost pod uvjetom da to želi tražitelj azila. Ugovorna stranka kojoj se uputi takav zahtjev razmatra može li se on odobriti.

Članak 37.

1. Nadležna tijela ugovornih stranaka što je moguće prije jedna drugu obavješćuju o:

(a) svim novim pravilima ili mjerama koje se donose na području prava azila ili postupanja s tražiteljima azila najkasnije do njihovog stupanja na snagu;

(b) statističkim podacima o mjesečnim dolascima tražitelja azila, pri čemu se navode glavne države podrijetla i odluke o zahtjevima za azil, ako postoje;

(c) pojavi ili značajnom porastu određenih kategorija tražitelja azila i svim informacijama koje su raspoloživi u vezi s tim;

(d) svim bitnim odlukama u području prava azila.

2. Ugovorne stranke također osiguravaju blisku suradnju u prikupljanju informacija o situaciji u državama podrijetla tražitelja azila radi zajedničke ocjene.

3. Ostale ugovorne stranke moraju postupati u skladu s uputama pojedine ugovorne stranke, koje se odnose na povjerljivu obradu informacija koje ona dostavlja.

Članak 38.

1. Svaka ugovorna stranka dostavlja svim drugim ugovornim strankama na njihov zahtjev sve informacije koje ima o tražitelju azila, a koje su potrebne za:

— utvrđivanje ugovorne stranke koja je odgovorna za obradu zahtjeva za azil,

— obradu zahtjeva za azil,

— provedbu obveza koje proizlaze iz ovog poglavlja.

2. Takvi podaci mogu se odnositi samo na:

(a) identitet (prezime i ime, sva prethodna imena, nadimke ili pseudonime, datum i mjesto rođenja, sadašnja i sva prethodna državljanstva tražitelja azila i, po potrebi, članova obitelji tražitelja azila);

(b) osobne i putne isprave (brojevi, rokovi valjanosti, datumi izdavanja, tijela izdavanja, mjesto izdavanja itd.);

(c) sve druge podatke potrebne za utvrđivanje identiteta tražitelja azila;

- (d) mjesta boravka i smjerove putovanja;
- (e) dozvole boravka ili vize koje je izdala ugovorna stranka;
- (f) mjesto gdje je podnesen zahtjev za azil;
- (g) ako je potrebno, datum podnošenja bilo kojeg prethodnog zahtjeva za azil, datum podnošenja sadašnjeg zahtjeva, stadij u postupku i odluku koja je donesena.

3. Osim toga, ugovorna stranka može zahtijevati od druge ugovorne stranke da ju obavijesti o razlozima na kojima je tražitelj azila utemeljio zahtjev i, po potrebi, razlozima za donesenu odluku u vezi s tražiteljem azila. Ugovorna stranka od koje se to zahtjeva razmatra može li udovoljiti takvom zahtjevu. U svakom slučaju priopćavanje takvih informacija podliježe suglasnosti tražitelja azila.

4. Informacije se razmjenjuju na zahtjev ugovorne stranke i samo između tijela koje su imenovala svaka od ugovornih stranaka, nakon što je o tome obaviješten Izvršni odbor.

5. Razmijenjene se informacije mogu koristiti samo za potrebe utvrđene u stavku 1. Takve informacije se mogu priopćiti samo tijelima i sudovima nadležnim za:

— određivanje ugovorne stranke koja je nadležna za obradu zahtjeva za azil,

— obradu zahtjeva za azil,

— provedbu obveza koje proizlaze iz ovog poglavlja.

6. Ugovorna stranka koja dostavlja podatke osigurava njihovu točnost i ažuriranost.

Ako se pokaže da je ugovorna stranka dostavila informacije koje su netočne ili koje nisu trebale biti dostavljene, ugovorne stranke primateljice treba o tome odmah obavijestiti. One su dužne ispraviti takve informacije ili ih izbrisati.

7. Tražitelji azila imaju pravo na zahtjev primiti razmijenjene informacije koje ih se tiču, sve dok su one dostupne.

Ako ustanove da su takve informacije netočne ili da nisu trebale biti poslane, imaju pravo tražiti njihov ispravak ili brisanje. Ispravci se vrše u skladu sa stavkom 6.

8. Svaka dotična ugovorna stranka evidentira slanje i primanje razmijenjenih informacija.

9. Informacije se ne drži duže nego li je to potrebno za svrhe za koje su razmijenjene. Dotična ugovorna stranka pravovremeno procjenjuje je li potrebno čuvati takve informacije.

10. U svakom slučaju, informacije koje su tako proslijeđene uživaju najmanje istu zaštitu kakva je predviđena pravom ugovorne stranke primateljice za slične podatke.

11. Ako informacije nisu obrađene automatski, već se s njima postupa na neki drugi način, svaka ugovorna stranka poduzima primjerene mjere kako bi osigurala sukladnost s ovim člankom putem djelotvornog nadzora. Ako ugovorna stranka ima tijelo vrste opisane u stavku 12., može mu dodijeliti zadaću nadzora.

12. Ako jedna ili više ugovornih stranaka žele informatizirati sve ili dio informacija iz stavka 2. i 3., takva se informatizacija dozvoljava samo ako su dotične ugovorne stranke donijele zakone koji se primjenjuju na takvu obradu, a koji provode načela Konvencije Vijeća Europe o zaštiti osoba u vezi automatske obrade osobnih podataka od 28. siječnja 1981. i ako su odgovarajućem nacionalnom tijelu povjerile neovisno praćenje obrade i korištenja podataka, koji su dostavljeni u skladu s ovom Konvencijom.

GLAVA III.

POLICIJA I SIGURNOST

POGLAVLJE 1.

POLICIJSKA SURADNJA

Članak 39.

1. Ugovorne stranke se obvezuju osigurati da njihova policijska tijela, u skladu s nacionalnim pravom i u okviru svojih ovlasti, jedna drugima pomažu u svrhu sprečavanja i otkrivanja kaznenih djela ako se nacionalnim pravom ne predviđa da se

zamolbe mora uputiti putem pravosudnih tijela i pod uvjetom da zamolba ili njezina provedba ne podrazumijevaju primjenu mjera prisile od strane zamoljene stranke. Ako zamoljena policijska tijela nisu ovlaštena postupati po zamolbi ona je prosljeđuju nadležnim tijelima.

2. Pisanim se informacijama, koje pruža zamoljena ugovorna stranka u skladu sa stavkom 1., ne može koristiti ugovorna

stranka moliteljica kao dokazom za djelo koje se stavlja na teret, osim uz suglasnost nadležnih pravosudnih tijela zamoljene ugovorne stranke.

3. Zamolbe za pomoć iz stavka 1. i odgovori na takve zamolbe se mogu razmjenjivati između središnjih tijela nadležnih za međunarodnu policijsku suradnju u svakoj ugovornoj stranci. Ako se zamolba ne može uputiti pravovremeno putem gore opisanog postupka, policijska tijela ugovorne stranke moliteljice mogu ga uputiti izravno nadležnim tijelima zamoljene države članice, koja mogu odgovoriti izravno. U takvim slučajevima, policijsko tijelo moliteljice mora čim prije obavijestiti središnje tijelo nadležno za međunarodnu policijsku suradnju u zamoljenoj ugovornoj stranci o svojoj izravnoj zamolbi.

4. U pograničnim područjima, suradnja može biti obuhvaćena dogovorima između nadležnih ministara ugovornih stranaka.

5. Odredbe ovog članka ne isključuju detaljnije sadašnje ili buduće bilateralne sporazume između ugovornih stranaka koje imaju zajedničku granicu. Ugovorne stranke se međusobno obavješćuju o takvim sporazumima.

Članak 40.

1. Službenici jedne od ugovornih stranaka koji, u okviru kaznene istrage u svojoj državi tajno nadziru ili prate osobu za koju se pretpostavlja da je sudjelovala u kaznenom djelu za koje se izručuje, ovlašteni su nastaviti provoditi nadzor ili praćenje na državnom području druge ugovorne stranke ako je potonja odobrila prekogranični nadzor ili praćenje u odgovoru na zamolbu za pomoć koja je prethodno upućena. Takvom odobrenju se mogu dodati uvjeti.

Na zamolbu, nadzor ili praćenje će se povjeriti službenicima ugovorne stranke na čijem državnom području se ono provodi.

Zamolba za pomoć iz prvog podstavka se mora dostaviti tijelu koje imenuje svaka ugovorna stranka i koje je ovlašteno odobriti ili prenijeti traženo odobrenje.

2. Ako se iz posebno žurnih razloga prethodno odobrenje ne može zatražiti od druge ugovorne stranke, službenici koji provode nadzor ili praćenje osobe za koju se pretpostavlja da je počinila kazneno djelo navedeno u stavku 7. ovlašteni su nastaviti provoditi nadzor ili praćenje iza granice ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) tijelo ugovorne stranke određeno u skladu sa stavkom 5. na čijem državnom području se nadzor ili praćenje treba nastaviti mora se odmah obavijestiti da je tijekom nadzora ili praćenja prijedena granica
- (b) zamolba za pomoć, koja se podnosi u skladu sa stavkom 1. i kojoj se navode razlozi za prelazak granice bez prethodnog odobrenja, podnosi se odmah.

Nadzor ili praćenje prestaje čim ugovorna stranka na čijem državnom području se ono provodi to zatraži, na temelju obavijesti iz točke (a) ili zamolbe iz točke (b) ili, ako odobrenje nije dobiveno, pet sati nakon prelaska granice.

3. Nadzor ili praćenje iz stavka 1. i 2., se obavlja samo pod sljedećim općim uvjetima:

- (a) službenici koji obavljaju nadzor ili praćenje moraju poštovati odredbe ovog članka i zakone ugovorne stranke na čijem državnom području djeluju; oni moraju slijediti upute nadležnih mjesnih tijela;
- (b) osim u situacijama opisanim u stavku 2., službenici tijekom nadzora ili praćenja kod sebe imaju isprave, kojima se potvrđuje da je odobrenje izdano;
- (c) službenici koji provode nadzor ili praćenje moraju u svakom trenutku biti u stanju dokazati da postupaju u službenom svojstvu;
- (d) službenici koji provode nadzor ili praćenje mogu nositi svoje službeno oružje tijekom zadatka, osim ako zamoljena stranka posebno ne odluči drukčije; njegovo korištenje je zabranjeno, osim u slučaju zakonite samoobrane;
- (e) ulazak u privatne domove i mjesta koja nisu dostupna javnosti je zabranjen,
- (f) službenici koji provode nadzor ili praćenje, ne smiju zaustaviti i zahtijevati identifikaciju osobe niti uhititi osobu koju nadziru ili prate;
- (g) sve poduzete radnje opisuju se u izvješću tijelima ugovorne stranke na čijem državnom području su se dogodile; od službenika, koji provode nadzor ili praćenje može se zatražiti da osobno izvijeste o navedenim radnjama;
- (h) tijela ugovorne stranke iz koje dolaze službenici koji provode nadzor ili praćenje moraju pomažu, kada to zahtijevaju tijela ugovorne stranke na čijem državnom području se nadzor ili praćenje odvijalo, u istrazi koja slijedi nakon radnji u kojima su sudjelovali, uključujući sudske postupke.

4. Službenici iz stavka 1. i 2. su:

— u Kraljevini Belgiji: pripadnici „police judiciaire près les Parquets” (Kriminalistička policija pri Državnom odvjetništvu), „gendarmérie” i „police communale” (općinska policija), kao i carinski službenici, pod uvjetima propisanim u

- odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 6., u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivom, te nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada,
- u Saveznoj Republici Njemačkoj: službenici „Polizeien des Bundes und der Länder“ (savezna policija i policija savezne države) kao i, u odnosu na nezakonitu trgovinu opojnim drogama i psihotropnim tvarima i nedopuštenu trgovinu oružjem, službenici „Zollfahndungsdienst“ (carinska istražna služba) u svojstvu pomoćnih službenika Ureda državnog odvjetnika,
  - u Francuskoj Republici: službenici kriminalističke državne policije i nacionalne „gendarmerie“, kao i carinski službenici, pod uvjetima utvrđenim odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 6. u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivom, i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada,
  - u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu: službenici „gendarmerie“ i policije, kao i carinski službenici, pod uvjetima utvrđenim u odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 6. u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivima i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada,
  - u Kraljevini Nizozemskoj: službenici „Rijkspolitie“ (državna policija) i „Gemeentepolitie“ (općinska policija) kao i, pod uvjetima utvrđenim odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 6., u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivima i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada, službenici porezne inspekcije i istražnih tijela odgovornih za uvozne carine i trošarine.
5. Tijelo iz stavaka 1. i 2. je:
- u Kraljevini Belgiji: „Commissariat général de la Police judiciaire“ (Odjel kriminalističke istrage),
  - u Saveznoj Republici Njemačkoj: „Bundeskriminalamt“ (Savezni ured za kriminalistiku),
  - u Francuskoj Republici: „Direction centrale de la Police judiciaire“ (Središnja uprava kriminalističke policije),
  - u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu: „Procureur général d’Etat“ (Glavni državni odvjetnik),
  - u Kraljevini Nizozemskoj: „Landelijk Officier van Justitie“ (Javni državni odvjetnik) odgovoran za prekogranični nadzor ili praćenje.
6. Ugovorne stranke mogu na bilateralnoj razini proširiti područje primjene ovog članka i donijeti dodatne mjere prilikom njegove primjene.
7. Nadzor ili praćenje iz stavka 2. se može provoditi samo ako se radi o jednom od sljedećih kaznenih djela:
- ubojstvo,
  - ubojstvo na mah,
  - silovanje,
  - palež,
  - krivotvorenje novca,
  - teška provalna krađa i razbojništvo i primanje ukradene robe,
  - iznuda,
  - otmica i uzimanje talaca,
  - trgovina ljudima,
  - nezakonito trgovanje opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
  - kršenje zakona o oružju i eksplozivima,
  - namjerno uništavanje korištenjem eksploziva,
  - nezakoniti prijevoz otrovnog i opasnog otpada.

Članak 41.

1. Službenici jedne od ugovornih stranaka koji u svojoj zemlji vrše potjeru za osobom koja je uhvaćena prilikom izvršenja ili sudjelovanja u jednom od kaznenih djela iz stavka 4., ovlašteni su nastaviti potjeru na državnom području druge ugovorne stranke, bez prethodnog odobrenja potonje stranke ako, zbog posebne žurnosti, nije moguće obavijestiti nadležna tijela druge ugovorne stranke na jedan od načina iz članka 44. prije ulaska na to državno područje ili ako takva tijela ne mogu pravovremeno stići na mjesto događaja kako bi preuzela potjeru.

Isto vrijedi i ako je osoba za kojom se vrši potjera pobjegla iz pritvora ili dok je na izdržavanju kazne koja podrazumijeva lišavanje slobode.

Službenici koji vrše potjeru moraju, najkasnije prilikom prelaska granice, stupiti u kontakt s nadležnim tijelima ugovorne stranke na čijem državnom području treba obaviti potjeru. Potjera prestaje čim ugovorna stranka na čijem državnom području se potjera vrši to zatraži. Na zamolbu službenika koji vrše potjeru, nadležna lokalna tijela zaustavljaju osobu za kojom se vrši potjera kako bi utvrdile njezin identitet osobe ili izvršile uhićenje.

2. Potjera se obavlja prema jednom od sljedećih postupaka, koji su definirani u izjavi iz stavka 9.:

- (a) službenici koji obavljaju potjeru nemaju pravo uhititi osobu za kojom se vrši potjera;
- (b) ako se ne postavi zamolba za prestankom potjere i ako nadležna mjesna tijela ne mogu dovoljno brzo intervenirati, službenici koji vrše potjeru mogu zadržati osobu za kojom se vrši potjera dok službenici ugovorne stranke na čijem državnom području se vrši potjera, a koji o tome moraju biti odmah obaviješteni, ne utvrde identitet osobe ili izvrše uhićenje.

3. Potjera se obavlja u skladu sa stavcima 1. i 2. na jedan od sljedećih načina, koji su definirani u izjavi iz stavka 9:

- (a) na području ili u vremenu od prelaska granice, kako se utvrđuje u izjavi;
- (b) bez prostornog ili vremenskog ograničenja.

4. U izjavi iz stavka 9., ugovorne stranke određuju kaznena djela iz stavka 1., u skladu s jednim od sljedećih postupaka:

(a) sljedeća kaznena djela:

- ubojstvo,
- ubojstvo na mah,
- silovanje,
- palež,
- krivotvorenje novca,
- teška provalna krađa i razbojništvo i primanje ukradene robe,
- iznuda,
- otmica i uzimanje talaca,
- trgovina ljudima,
- nezakonito trgovanje opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- kršenje zakona o oružju i eksplozivima,
- namjerno uništavanje korištenjem eksploziva,
- nezakoniti prijevoz otrovnog i opasnog otpada,

— nezaustavljanje i nedavanje podataka nakon nesreće koja je imala za posljedicu smrt ili ozbiljno ranjavanje;

(b) djela za koja se može tražiti izručenje.

5. Potjera se vrši u skladu sa sljedećim općim uvjetima:

- (a) službenici koji vrše potjeru moraju poštivati odredbe ovog članka i zakona ugovorne stranke na čijem državnom području djeluju; moraju se držati uputa koje izdaju nadležna mjesna tijela;
- (b) potjera se vrši samo preko kopnenih granica;
- (c) zabranjen je ulazak u privatne domove i mjesta koja nisu dostupna javnosti;
- (d) službenici koji obavljaju potjeru moraju biti lako prepoznatljivi, bilo po uniformi, traci na rukavu ili uređajima koje stavljaju na svoja vozila; korištenje civilne odjeće zajedno s upotrebom neoznačenih vozila bez gore spomenutih identifikacija je zabranjeno; službenici koji vrše potjeru moraju u svakom trenutku biti u stanju dokazati da postupaju u službenom svojstvu;
- (e) službenici koji vrše potjeru mogu nositi svoje službeno oružje; uporaba oružja je zabranjena, osim u slučajevima zakonite samoobrane;
- (f) čim se osobu za kojom se vrši potjera uhiti u skladu sa stavkom 2. točkom (b), radi dovođenja pred nadležna mjesna tijela takva osoba može biti podvrgnuta samo sigurnosnoj pretrazi; tijekom prijevoza se mogu koristiti lisice; predmeti koje posjeduje osoba za kojom se obavlja potjera se mogu oduzeti;
- (g) nakon svake operacije iz stavka 1., 2. i 3., službenici koji vrše potjeru se pojavljuju pred nadležnim mjesnim tijelima ugovorne stranke na čijem državnom području su djelovali i izvještavaju o svojem zadatku; na zamolbu tih tijela oni im ostaju na raspolaganju dok se okolnosti oko njihovog postupanja dovoljno ne razjasne; ovaj uvjet vrijedi čak i kada potjera nije rezultirala uhićenjem osobe za kojom se vrši potjera;
- (h) tijela ugovorne stranke iz koje dolaze službenici koji vrše potjeru na zamolbu tijela ugovorne stranke na čijem državnom području se vršila potjera, pomažu u istrazi nakon operacije u kojoj su sudjelovali, uključujući sudskim postupcima.

6. Osobu koja je nakon djelovanja iz stavka 2. uhićena od strane mjesnih tijela može se, bez obzira na državljanstvo te osobe, zadržati zbog ispitivanja. Pritom se *mutatis mutandis* primjenjuju odgovarajuće odredbe nacionalnog prava.

Ako osoba nije državljanin ugovorne stranke na čijem državnom području je uhićena, takva osoba se pušta na slobodu najkasnije šest sati nakon uhićenja, što ne obuhvaća vrijeme između ponoći i 9.00 ujutro, osim ako su nadležna mjesna tijela prethodno primila zamolbu za privremeno uhićenje te osobe radi izručenja u bilo kojem obliku.

7. Službenici iz prethodnih stavaka su sljedeći:

— u Kraljevini Belgiji: pripadnici „police judiciaire près les Parquets” (Kriminalistička policija pri Državnom odvjetništvu), „gendarmerie” i „police communale” (općinska policija), kao i carinski službenici, pod uvjetima utvrđenim u odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 10., u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivom te nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada;

— u Saveznoj Republici Njemačkoj: službenici „Polizeien des Bundes und der Länder” (savezna policija i policija savezne države) kao i, u odnosu samo na nezakonitu trgovinu opojnim drogama i psihotropnim tvarima i nedopuštenu trgovinu oružjem, službenici „Zollfahndungsdienst” (carinska istražna služba) u svojstvu pomoćnih službenika Ureda državnog odvjetnika;

— u Francuskoj Republici: službenici kriminalističke državne policije i nacionalne „gendarmerie”, kao i carinski službenici, pod uvjetima utvrđenim bilateralnim sporazumima iz stavka 10. u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivom i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada;

— u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu: službenici „gendarmerie” i policija, kao i carinski službenici, pod uvjetima utvrđenim u odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 10. u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivima i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada;

— u Kraljevini Nizozemskoj: službenici „Rijkspolitie” (državna policija) i „Gemeentepolitie” (općinska policija) kao i, pod uvjetima utvrđenim odgovarajućim bilateralnim sporazumima iz stavka 10., u odnosu na njihove ovlasti u pogledu nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, nedopuštene trgovine oružjem i eksplozivima i nezakonitog prijevoza otrovnog i opasnog otpada,

službenici porezne inspekcije i istražnih tijela nadležnih za uvozne carine i trošarine.

8. Za dotične ugovorne stranke ovaj članak se primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 27. Sporazuma država Beneluksa o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974.

9. U trenutku potpisivanja ove Konvencije, svaka ugovorna stranka daje izjavu u kojoj, na temelju stavaka 2., 3. i 4., definira za svaku ugovornu stranku s kojom ima zajedničku granicu postupke za vršenje potjere na svom državnom području.

Ugovorna stranka može u svakom trenutku zamijeniti svoju izjavu drugom izjavom, pod uvjetom da potonja ne ograniči područje primjene prethodne.

Svaka izjava se sastavlja nakon konzultacija sa svakom dotičnom ugovornom strankom i s ciljem postizanja jednako vrijednih rješenja s obje strane unutarnjih granica.

10. Ugovorne stranke mogu, na bilateralnoj osnovi, proširiti područje primjene stavka 1. i donijeti dodatne odredbe za provedbu ovog članka.

Članak 42.

Tijekom operacija iz članaka 40. i 41., službenici koji djeluju na državnom području druge ugovorne stranke smatraju se službenicima te stranke, u odnosu na kaznena djela koja počinjena protiv njih ili koja počine sami službenici.

Članak 43.

1. Ako, u skladu s člancima 40. i 41. ove Konvencije, službenici ugovorne stranke djeluju na državnom području druge ugovorne stranke, prva ugovorna stranka je odgovorna za svaku štetu koju oni uzrokuju tijekom svojih operacija, u skladu s pravom ugovorne stranke na čijem državnom području djeluju.

2. Ugovorna stranka na čijem državnom području je bila prouzročena šteta iz stavka 1., nadoknađuje takvu štetu pod uvjetima koji vrijede za štetu koju uzrokuju njeni službenici.

3. Ugovorna stranka čiji službenici uzrokuju štetu nekoj osobi na državnom području druge ugovorne stranke, toj ugovornoj stranci u potpunosti nadoknađuje sve iznose koje je isplatila žrtvama ili osobama ovlaštenim u njihovo ime.

4. Ne dovodeći u pitanje izvršavanje svojih prava prema trećim osobama i uz iznimku iz stavka 3., svaka ugovorna stranka u slučaju iz stavka 1. od drugih ugovornih stranaka neće zahtijevati povrat naknade štete koju je pretrpjela od druge ugovorne stranke.

Članak 44.

1. U skladu s odgovarajućim međunarodnim sporazumima te vodeći računa o mjesnim prilikama i tehničkim mogućnostima, ugovorne stranke, posebno u graničnim područjima, postavljaju telefonske, radijske, teleks veze i druge izravne veze kako bi olakšale policijsku i carinsku suradnju, posebno za pravovremeno prenošenje informacija u svrhu prekograničnog nadzora i praćenja i potjere.

2. Osim ovih kratkoročnih mjera, one će posebno razmotriti sljedeće mogućnosti:

- (a) zamjena opreme ili postavljanje službenika za vezu s odgovarajućom radijskom opremom;
- (b) širenje frekvencijskih pojasa, koji se koriste na graničnim područjima;
- (c) uspostavljanje zajedničkih veza za policijske i carinske službe, koje djeluju na istom području;
- (d) usklađivanje svojih programa za nabavu komunikacijske opreme s ciljem ugradnje standardiziranih i kompatibilnih komunikacijskih sustava.

Članak 45.

1. Ugovorne se stranke obvezuju donijeti potrebne mjere, kako bi osigurale da:

- (a) se voditelji objekata koji pružaju smještaj ili njihovi predstavnici pobrinu da stranci koju su u njima smješteni, uključujući državljane drugih ugovornih stranaka i državljane ostalih država članica Europskih zajednica, osim supružnika ili maloljetnika u pratnji ili pripadnika grupe putnika, osobno popune i potpišu obrazac za prijavu i potvrde svoj identitet predloženjem valjane osobne isprave;
- (b) se popunjeni obrasci za prijavu zadržavaju za nadležna tijela ili im se dostavljaju ako ta spomenuta tijela smatraju da je to potrebno za radi sprječavanja opasnosti, kaznene istrage ili za pojašnjenje okolnosti nestalih osoba ili žrtava nesreća, osim ako nacionalnim pravom nije drukčije određeno.

2. Stavak 1. se *mutatis mutandis* primjenjuje na osobe koje borave u svakom komercijalno iznajmljenom smještaju, posebno u šatorima, kamp prikolicama i brodicama.

Članak 46.

1. U posebnim slučajevima, svaka ugovorna stranka može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i bez da se to od nje zahtijeva, dostaviti dotičnoj ugovornoj stranci sve informacije koje mogu biti od važnosti za pomoć njoj u suzbijanju budućeg kriminala i sprečavanja kaznenih djela protiv ili ugrožavanja javnog poretka i javne sigurnosti.

2. Informacije se razmjenjuju, ne dovodeći u pitanje dogovore o suradnji u pograničnim područjima iz članka 39. stavka 4. putem središnjeg tijela kojeg treba odrediti. U posebno hitnim slučajevima, razmjena informacija u smislu ovog članka se može odvijati izravno između dotičnih policijskih tijela, osim ako nacionalne odredbe ne određuju drukčije. Središnje tijelo se o tome obavješćuje čim prije.

Članak 47.

1. Ugovorne stranke mogu sklopiti bilateralne sporazume kojima se predviđa upućivanje službenika za vezu iz jedne ugovorne stranke policijskim tijelima druge ugovorne stranke, na određeno ili neodređeno vrijeme.

2. Upućivanje službenika za vezu na određeno ili neodređeno vrijeme ima za cilj proširivanje i ubrzanje suradnje između ugovornih stranaka, posebno pružanjem pomoći:

- (a) u obliku razmjene informacija za potrebe suzbijanja kriminala preventivnim i represivnim mjerama;
- (b) rješavanjem zamolbi za uzajamnom policijskom i pravosudnom pomoći u kaznenim stvarima;
- (c) u zadaćama koje obavljaju tijela nadležna za nadzor vanjskih granica.

3. Službenici za vezu imaju zadaću pružanja savjeta i pomoći. Oni nisu ovlašteni za poduzimanje neovisne policijske akcije. Oni pružaju informacije i obavljaju svoje dužnosti u skladu s uputama koje im daje ugovorna stranka koja ih upućuje i ugovorna stranka kojoj su upućeni. Oni redovito izvještavaju načelnika policijske uprave, kojoj su upućeni.

4. Ugovorne stanke mogu se u okviru bilateralnog ili multilateralog sporazuma dogovoriti da službenici za vezu iz

ugovorne stranke, koji su upućeni trećim državama, također predstavljaju interese jedne ili više drugih ugovornih stranaka. U okviru takvih sporazuma, službenici za vezu, koji su upućeni trećim državama, pružaju informacije drugim ugovornim strankama kada se to od njih traži ili na vlastitu inicijativu i, unutar granica svojih ovlasti, obavljaju dužnosti u ime tih stranaka. Ugovorne stranke jedna drugu obavješćuju o svojim namjerama za upućivanju službenika za vezu trećim državama.

POGLAVLJE 2.

UZAJAMNA PRAVNA POMOĆ U KAZNENIM STVARIMA

Članak 48.

1. Odredbe ovog poglavlja imaju za cilj nadopuniti Europsku konvenciju o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. kao i u odnosima između ugovornih stranaka koje su članice Gospodarske unije Beneluksa, poglavlje II. Beneluškog ugovora o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974. i olakšati provedbu ovih sporazuma.

2. Stavak 1. ne utječe na primjenu širih odredbi važećih bilateralnih sporazuma između ugovornih stranaka.

Članak 49.

Uzajamna pravna pomoć se također pruža:

- (a) u postupcima koje su pokrenula upravna tijela za djela koja su kažnjiva prema nacionalnom pravu jedne od dvaju ugovornih stranaka, ili obaju, koja predstavljaju kršenje propisa, te ako odluka upravnih tijela može dovesti do pokretanja postupka pred sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima;
- (b) u postupcima za naknadu štete koja je posljedica neopravdanog progona ili osude;
- (c) u postupcima pomilovanja;
- (d) u građanskim parnicama spojenim s kaznenim postupcima, ako kazneni sud još nije donio pravomoćnu odluku u kaznenom postupku;
- (e) u dostavi sudskih dokumenata, koji se odnose na izvršenje kazne ili sigurnosne mjere, novčane kazne ili plaćanje troškova postupka;

- (f) u odnosu na mjere koje se odnose na odgodu izricanja ili suspenziju izvršenja kazne ili sigurnosne mjere, uvjetno oslobađanje ili odgodu ili prekid izvršenja kazne ili sigurnosne mjere.

Članak 50.

1. U skladu s Konvencijom i Ugovorom iz članka 48., ugovorne stranke se obvezuju jedna drugoj pružiti uzajamnu pravnu pomoć u vezi kršenja njihovih zakona i propisa o trošarinama, porezima na dodanu vrijednost i carinama. Carinski propisi znače pravila utvrđena člankom 2. Konvencije od 7. rujna 1967. između Belgije, Savezne Republike Njemačke, Francuske, Italije, Luksemburga i Nizozemske o uzajamnoj pomoći između carinskih uprava i članka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1468/81 od 19. svibnja 1981.

2. Zamolbe u vezi s utajom trošarina ne mogu se odbiti zato što zamoljena država ne naplaćuje trošarine na robu koja se spominje u zamolbi.

3. Ugovorna stranka moliteljica ne prosljeđuje niti koristi informacije ili dokaze dobivene od zamoljene ugovorne stranke, za istrage, progone ili postupke osim onih na koje se upućuje u zamolbi bez prethodne suglasnosti zamoljene ugovorne stranke.

4. Uzajamna pravna pomoć iz ovog članka se može odbiti, ako navodni iznos neplaćene ili utajene carine ne prelazi 25 000 ECU ili ako pretpostavljena vrijednost robe, koja se izvozi ili uvozi bez odobrenja, ne prelazi 100 000 ECU, osim ako, s obzirom na okolnosti ili identitet optuženog, ugovorna stranka moliteljica slučaj smatra krajnje ozbiljnim.

5. Odredbe ovog članka primjenjuju se i kada se zatražena uzajamna pravna pomoć odnosi na djela koja su kažnjiva samo novčanom kaznom, koja predstavljaju kršenje propisa u postupcima koja su pokrenula upravna tijela, kad je zamolbu za pomoć uputilo sudbeno tijelo.

Članak 51.

Ugovorne stranke ne smiju činiti dopuštenost zamolbi za pravnom pomoći za pretragu ili zapljenu ovisnom o uvjetima osim sljedećih:

- (a) za djelo, u vezi s kojim je upućena zamolba za pravnom pomoći, se po pravu obaju ugovornih stranaka predviđena kazna koja podrazumijeva lišavanje slobode ili nalog za

prtvor u trajanju od najmanje šest mjeseci ili je pravom jedne od dvaju ugovornih stranaka predviđena jednaka kazna i prema pravu druge ugovorne stranke ga kao kršenje pravnih pravila postupak pokreću upravna tijela čija odluka može biti dovesti do pokretanja postupka pred sudom koji je nadležan posebno u kaznenim stvarima;

(b) izvršavanje zamolbi za pravnom pomoći je u skladu s pravom zamoljene ugovorne stranke.

Članak 52.

1. Svaka ugovorna stranka može uputiti dokumentaciju o postupku izravno poštom osobama koje su na državnom području druge ugovorne stranke. Ugovorne stranke upućuju Izvršnom odboru popis dokumenata koji se mogu dostavljati na ovaj način.

2. Ako se opravdano smatra da primatelj ne razumije jezik na kojem je napisan dokument, cijeli dokument ili barem njegovi bitni dijelovi – se moraju prevesti na (jedan od) jezik (jezika) ugovorne stranke na čijem državnom području boravi primatelj. Ako tijelo koje dostavlja dokument zna da primatelj razumije samo neki drugi jezik, dokument – ili barem njegovi bitni dijelovi se moraju prevesti na taj drugi jezik.

3. Stručnjacima ili svjedocima koji se ne odazovu sudskom pozivu koji im je upućen poštom, usprkos tome što poziv sadrži upozorenje o kazni, ne izriče se nikakva kazna ili prisilna mjera, osim ako oni potom dobrovoljno ne uđu na državno područje stranke moliteljice i tamo im se ponovno uredno uputi sudski poziv. Tijela koja poziv upućuju poštom osiguravaju da poziv ne sadrži upozorenje o kazni. Ova odredba ne dovodi u pitanje članak 34. Beneluškog ugovora o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974.

4. Ako je djelo, u vezi kojeg se traži pravna pomoć, kažnjivo prema pravu obaju ugovornih stranaka kao povreda pravnih pravila u pogledu kojeg postupak pokreću upravna tijela, te ako odluka može imati za posljedicu pokretanje postupka pred sudom koji ima nadležnost posebno u kaznenim predmetima, za dostavljanje dokumenata o postupku mora se u načelu koristiti postupak iz stavka 1.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., dokumenti o postupku se mogu dostaviti putem sudskih tijela zamoljene ugovorne stranke ako je adresa primatelja nepoznata ili ako ugovorna stranka moliteljica traži da se dokument dostavi osobno.

Članak 53.

1. Zamolbe za pravnom pomoći se mogu slati izravno između pravosudnih tijela i vraćati istim putem.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje mogućnost da se zamolbe šalju i vraćaju između ministarstava pravosuđa ili drugih nacionalnih središnjih ureda Međunarodne organizacije kriminalističke policije.

3. Zamolbe za privremeni prijevoz ili tranzit osoba, koje su privremeno uhićene, zadržane ili im je izrečena kazna oduzimanja slobode te periodična ili povremena razmjena informacija iz sudskih spisa se mora odvijati putem ministarstava pravosuđa.

4. U smislu Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959., ako se radi o Saveznoj Republici Njemačkoj, Ministarstvo pravosuđa znači Savezno ministarstvo pravosuđa i ministre pravosuđa ili senatore u saveznom državama (Länder).

5. Informacije dane u vezi s postupcima protiv kršenja zakona o razdobljima vožnje i odmora, u skladu s člankom 21. Europske konvencije o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. ili člankom 42. Beneluškog ugovora o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974., može biti poslan od strane sudskih tijela ugovorne stranke moliteljice izravno sudskim tijelima zamoljene ugovorne stranke.

POGLAVLJE 3.

PRIMJENA NAČELA NE BIS IN IDEM

Članak 54.

Protiv osobe protiv koje je sudski postupak pravomoćno okončan u jednoj ugovornoj stranci ne može se voditi postupak u drugoj ugovornoj stranci za ista djela pod uvjetom da je, ako je izrečena kazna i izvršena, trenutačno u postupku izvršenja ili se više, prema zakonima ugovorne stranke koja ju je izrekla, ne može izvršiti.

Članak 55.

1. Ugovorna stranka može prilikom ratificiranja, prihvatanja ili potvrđivanja ove Konvencije izjaviti da je ne obvezuje članak 54. u jednom od sljedećih slučajeva:

(a) ako su se djela na koji se strana presuda odnosi dogodila u cijelosti ili djelomično na njezinom državnom području; u potonjem slučaju, međutim, ovo izuzeće ne vrijedi ako su se djela dijelom dogodila na državnom području ugovorne stranke u kojoj je presuda donesena;

(b) ako djela, na koje se strana presuda odnosi, predstavljaju djela protiv nacionalne sigurnosti ili drugih jednako važnih interesa te ugovorne stranke;

(c) ako su djela na koje su strana presuda odnosi počinili službenici te ugovorne stranke kršenjem svoje službene dužnosti.

2. Ugovorna stranka koja je dala izjavu u vezi izuzeća od stavka 1. točke (b), navodi kategorije kaznenih djela, na koje se može odnositi ovaj izuzetak.

3. Ugovorna stranka može u bilo kom trenutku povući izjavu u odnosu na jedno ili više izuzeća od stavka 1.

4. Izuzeća, koja su bila predmetom izjave iz stavka 1. se ne primjenjuju, ako je dotična ugovorna stranka u vezi s istim djelima zatražila od druge ugovorne stranke da pokrene sudski postupak ili je odobrila izručenje dotične osobe.

Članak 56.

Ako se u jednoj ugovornoj stranci, protiv osobe protiv koje je sudski postupak za ista djela pravomoćno okončan u drugoj ugovornoj stranci, pokrene novi postupak, svako razdoblje lišavanja slobode u drugoj ugovornoj stranci radi istih djela se ubraja u izrečenu kaznu. U mjeri u kojoj to nacionalno zakonodavstvo dozvoljava, uzimaju se u obzir i kazne koje ne uključuju lišavanje slobode.

Članak 57.

1. Ako ugovorna stranka optuži sobu za kazneno djelo i nadležna tijela te ugovorne opravdano smatraju da se optužba odnosi na ista djela za koja je sudski postupak već pravomoćno okončan u drugoj ugovornoj stranci, ta tijela, ako smatraju potrebnim, zahtijevaju potrebne informacije od nadležnih tijela ugovorne stranke na čijem je državnom području presuda već donesena.

2. Tražene informacije se pružaju čim je moguće prije i uzimaju se u obzir kod odlučivanja o poduzimanju dodatnih mjera u postupku koji je u tijeku.

3. Svaka ugovorna stranka prilikom ratifikacije, prihvatanja ili potvrđivanja ove Konvencije, imenuje tijela ovlaštena za traženje i primanje informacija iz ovog članka.

Članak 58.

Gornje odredbe ne isključuju primjenu širih nacionalnih odredbi o načelu ne bis in idem u odnosu na sudske odluke koje se donose u inozemstvu.

POGLAVLJE 4.

IZRUČENJE

Članak 59.

1. Odredbe ovog poglavlja su namijenjene dopuniti Europsku konvenciju o izručenju od 13. rujna 1957. kao i, u odnosima između ugovornih stranaka članica Gospodarske unije Beneluksa, poglavlja I. Beneluškog sporazuma o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjen Protokolom od 11. svibnja 1974. i za olakšavanje provedbe tih sporazuma.

2. Stavak 1. ne utječe na primjenu širih odredbi važećih bilateralnih sporazuma između ugovornih stranaka.

Članak 60.

U odnosima između dviju ugovornih stranaka od kojih je jedna stranka Europske konvencije o izručenju od 13. rujna 1957. vrijede odredbe te Konvencije, uz primjenu pridržaja i izjava danih prilikom ratifikacije te Konvencije ili, za ugovorne stranke koje nisu stranke Konvencije, u trenutku ratifikacije, potvrđivanja ili prihvatanja ove Konvencije.

Članak 61.

Na zamolbu jedne od ugovornih stranaka, Francuska Republika obvezuje se izručiti osobe protiv kojih se vodi postupak za djela kažnjiva po francuskom pravu kaznom oduzimanja slobode ili odlukom o pritvoru u trajanju od najmanje dvije godine i prema pravu ugovorne stranke moliteljice kaznom oduzimanja slobode ili odlukom o pritvoru u trajanju od najmanje godinu dana.

Članak 62.

1. U vezi s prekidom zastare, vrijede samo odredbe ugovorne stranke moliteljice.

2. Amnestija koju odobri zamoljena ugovorna stranka ne sprečava izručenje, osim ako je kazneno djelo u nadležnosti te ugovorne stranke.

3. Izostanak optužnice ili službene dozvole za pokretanje postupka, koji se zahtijeva samo u skladu sa zakonodavstvom ugovorne stranke kojoj se upućuje zamolba, ne utječe na obvezu izručenja.

Članak 63.

Ugovorne stranke se obvezuju, u skladu s Konvencijom i Ugovorom iz članka 59. da će međusobno izručiti osobe protiv kojih pravosudna tijela ugovorne stranke moliteljice vode postupak za jedno od kaznenih djela iz članka 50. stavka 1. ili tražene od strane ugovorne stranke moliteljice radi izvršenja kazne ili sigurnosne mjere koja je izrečena za takvo kazneno djelo.

Članak 64.

Upozorenje koje je uneseno u Schengenski informacijski sustav u skladu s člankom 95. ima istu snagu kao i zamolba za privremeno uhićenje iz članka 16. Europske konvencije o izručenju od 13. rujna 1957. ili članka 15. Beneluškog sporazuma o izručenju i uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 27. lipnja 1962., kako je izmijenjena Protokolom od 11. svibnja 1974.

Članak 65.

1. Ne dovodeći u pitanje mogućnost korištenja diplomatskog puta, zamolbe za izručenjem i tranzitom šalje nadležno ministarstvo ugovorne stranke moliteljice nadležnom ministarstvu zamoljene ugovorne stranke.

2. Nadležna ministarstva su sljedeća:

— u Kraljevini Belgiji: Ministarstvo pravosuđa,

— u Saveznoj Republici Njemačkoj: Savezno ministarstvo pravosuđa i ministri pravosuđa ili senatori u saveznom država (Länder)

— u Francuskoj Republici: Ministarstvo vanjskih poslova,

— u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu: Ministarstvo pravosuđa,

— u Kraljevini Nizozemskoj: Ministarstvo pravosuđa.

Članak 66.

1. Ako izručenje tražene osobe nije izričito zabranjeno prema pravu zamoljene ugovorne stranke, ta ugovorna stranka može odobriti izručenje bez formalnog postupka izručenja, pod uvjetom da se tražena osoba s tim suglasi u izjavi danoj pred predstavnikom pravosuđa nakon što ju ta osoba sasluša i obavijesti o pravu na službeni postupak izručenja. Traženoj osobi tijekom saslušanja može pomagati odvjetnik.

2. U slučajevima izručenja iz stavka 1., tražene osobe koje izričito izjave da će se odreći ponuđene zaštite prema načelu posebnosti, ne mogu opozvati takvu izjavu.

POGLAVLJE 5.

PRIJENOS IZVRŠENJA KAZNENIH PRESUDA

Članak 67.

Sljedeće se odredbe primjenjuju između ugovornih stranaka koje su stranke Konvencije Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983., za potrebe dopune te Konvencije.

Članak 68.

1. Ugovorna stranka na čijem državnom području je izrečena kazna koja uključuje lišavanje slobode ili odluka o pritvoru temeljem presude koja je postala pravomoćna u pogledu državljanina druge ugovorne stranke koji je, bježući u vlastitu državu, izbjegao izvršenje te kazne ili odluke o pritvoru, može zamoliti tu drugu ugovornu stranku da preuzme postupak izvršenja kazne ili odluke o pritvoru.

2. Zamoljena ugovorna stranka može, na zamolbu ugovorne stranke moliteljice, prije prispjeća dokumenata kojima se podupire zamolba za preuzimanje izvršenja kazne ili odluke o pritvoru ili preostali dio kazne ili odluke te prije odluke o takvoj zamolbi zadržati osuđenu osobu ili poduzeti druge mjere kako bi se osiguralo da osoba ostane unutar državnog područja zamoljene ugovorne stranke.

Članak 69.

Za prijenos izvršenja temeljem članka 68. ne zahtijeva se suglasnost osobe kojoj je izrečena kazna ili odluka o pritvoru. Ostale odredbe Konvencije Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

POGLAVLJE 6.

OPOJNE DROGE

Članak 70.

1. Ugovorne stranke osnivaju stalnu radnu skupinu za ispitivanje zajedničkih problema u vezi suzbijanja kriminala u vezi s opojnim drogama i, prema potrebi, za sastavljanje prijedloga za unaprijeđenje praktičnih i tehničkih vidova suradnje između ugovornih stranaka. Radna skupina podnosi svoje prijedloge Izvršnom odboru.

2. Radna skupina iz stavka 1., čije članove imenuju nadležna državna tijela, uključuje predstavnike policijskih i carinskih tijela.

Članak 71.

1. Ugovorne se stranke obvezuju, u pogledu izravne ili neizravne prodaje opojnih droga i psihotropnih tvari bilo koje vrste, uključujući marihuanu, te posjedovanja takvih proizvoda i tvari za prodaju ili izvoz, donijeti u skladu s postojećim konvencijama (*) Ujedinjenih naroda, sve potrebne mjere za sprečavanje i kažnjavanje nezakonitog prometa opojnim drogama i psihotropnim tvarima.

2. Ugovorne se stranke obvezuju upravnim i kaznenim mjerama sprečavati i kažnjavati nezakoniti izvoz opojnih droga i psihotropnih tvari, uključujući marihuanu, kao i prodaju, nabavu i isporučivanje takvih proizvoda i tvari, ne dovodeći u pitanje odgovarajuće odredbe članaka 74., 75. i 76.

3. Za suzbijanje nezakonitog uvoza opojnih droga i psihotropnih tvari, uključujući marihuanu, ugovorne stranke

pooštavaju kontrole kretanja osoba, robe i prijevoznih sredstava na njihovim vanjskim granicama. Takve mjere sastavlja radna stranka iz članka 70. Ova radna stranka, *inter alia*, razmatra preraspodjelu dijela policijskih i carinskih službenika koji su oslobođeni dužnosti na unutarnjim granicama i korištenje suvremenih metoda otkrivanja droga i pasa tragača.

4. Kako bi se omogućila sukladnost s ovim člankom, ugovorne stranke posebno obavljaju nadzor mjesta za koja je poznato da se koriste za nezakonitu trgovinu drogom.

5. Ugovorne stranke poduzimaju sve što je u njihovoj moći da spriječe i suzbiju negativne posljedice koje proizlaze iz nezakonite potražnje za opojnim drogama i psihotropnim tvarima bilo koje vrste, uključujući marihuanu. Svaka ugovorna stranka je odgovorna za mjere koje donosi u tu svrhu.

Članak 72.

Ugovorne stranke u skladu sa svojim ustavima i nacionalnim pravnim sustavima, osiguravaju donošenje zakona kojima se omogućuje oduzimanje i zapljena zarade od nezakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima.

Članak 73.

1. Ugovorne stranke se obvezuju, u skladu sa svojim ustavima i svojim nacionalnim pravnim sustavima, donijeti mjere koje će omogućavati nadzor isporuke u okviru nezakonitog prometa opojnim drogama i psihotropnim tvarima.

2. U svakom pojedinačnom slučaju, odluka kojom se dozvoljavaju kontrolirane isporuke donosi se na temelju prethodnog odobrenja od svake dotične ugovorne stranke.

3. Svaka ugovorna stranka zadržava odgovornost i nadzor nad svakom operacijom koja se obavlja na njezinom državnom području i ovlaštena je umiješati se.

Članak 74.

U pogledu zakonite trgovine opojnim drogama i psihotropnim tvarima, ugovorne su stranke suglasne da se kontrole koje proizlaze iz obveza prema konvencijama Ujedinjenih naroda navedenim u članku 71. i koje se obavljaju na unutarnjim granicama, prenesu, gdje god je to moguće, na unutarnje državno područje države.

(*) Jedinstvena konvencija o opojnim drogama iz 1961. kako je izmijenjena Protokolom iz 1972. o izmjeni Jedinstvene konvencije o opojnim drogama iz 1961.; Konvencija o psihotropnim tvarima iz 1971.; Konvencija Ujedinjenih naroda protiv nezakonitog prometa narkoticima i psihotropnim tvarima od 20. prosinca 1988.

Članak 75.

1. U pogledu kretanja putnika na državna područja ugovornih stranaka ili njihovog kretanja unutar tih državnih područja, osobe mogu nositi opojne droge i psihotropne tvari koje su potrebne za njihovo liječenje pod uvjetom da prilikom svake kontrole predoče potvrdu koju je izdalo ili ovjerilo nadležno tijelo države njihovog boravišta.

2. Izvršni odbor propisuje oblik i sadržaj potvrde iz stavka 1. koju izdaje jedna od ugovornih stranaka, posebno u odnosu na pojedinosti o vrsti i količini proizvoda i tvari te trajanju putovanja.

3. Ugovorne stranke se međusobno obavješćuju o tijelima koja su nadležna za izdavanje i ovjeravanje potvrda iz stavka 2.

Članak 76.

1. Ugovorne stranke, prema potrebi i u skladu sa svojom liječničkom, etičkom i uobičajenom praksom, donose odgovarajuće mjere za nadzor opojnih droga i psihotropnih tvari koje na državnom području jedne ili više ugovornih stranaka podliježu strožem nadzoru nego na njihovom državnom području, kako ne bi ugrozile učinkovitost takvog nadzora.

2. Stavak 1. primjenjuje se i na tvari koje se često koriste u proizvodnji opojnih droga i psihotropnih tvari.

3. Ugovorne stranke se međusobno obavješćuju o mjerama koje su poduzele kako bi nadzirale zakonitu trgovinu tvarima iz stavaka 1. i 2.

4. O problemima u ovom području redovito raspravlja Izvršni odbor.

POGLAVLJE 7.

VATRENO ORUŽJE I STRELJIVO

Članak 77.

1. Ugovorne stranke se obvezuju prilagoditi njihove nacionalne zakone i druge propise u vezi s stjecanjem, posjedovanjem, trgovinom i isporukom vatrenog oružja i streljiva, s odredbama ovog poglavlja.

2. Ovo poglavlje obuhvaća stjecanje, posjedovanje, trgovinu i isporuku vatrenog oružja i streljiva od strane fizičkih i pravnih osoba; ono ne obuhvaća nabavu, kupovanje ili posjedovanje oružja ili streljiva od strane središnjih i područnih tijela, oružanih snaga ili policije ili proizvodnju vatrenog oružja i streljiva od strane javnih poduzeća.

Članak 78.

1. Za potrebe ovog poglavlja, vatreno oružje se razvrstava na:

(a) zabranjeno vatreno oružje;

(b) oružje za koje je potrebno prethodno odobrenje;

(c) oružje koje je potrebno prijaviti.

2. Na zatvarač, spremnik i cijev vatrenog oružja primjenjuju se *mutatis mutandis* propisi o oružju kojega su dio ili ih se namjerava ugraditi u to oružje.

3. Za potrebe ove Konvencije, „kratko vatreno oružje” znači vatreno oružje čija cijev nije duža od 30 cm ili čija ukupna dužina ne prelazi 60 cm; „dugo vatreno oružje” znači svako drugo vatreno oružje.

Članak 79.

1. Popis zabranjenog vatrenog oružja i streljiva obuhvaća:

(a) vatreno oružje koje se uobičajeno upotrebljava kao ratno oružje;

(b) automatsko vatreno oružje, čak i kada nije ratno oružje;

(c) vatreno oružje prikriveno u druge predmete;

(d) streljivo s prodornim, eksplozivnim ili zapaljivim projektilima i projektili za takvo streljivo;

(e) streljivo za pištolje i revolve s dum-dum mecima ili projektilima sa šupljim vrškom i projektili za takvo streljivo.

2. U posebnim slučajevima nadležna tijela mogu izdati odobrenje za vatreno oružje i streljivo iz stavka 1., ako to nije u suprotnosti javnom poretku ili javnoj sigurnosti.

Članak 80.

1. Popis vatrenog oružja, čije stjecanje i posjedovanje podliježe odobrenju obuhvaća najmanje sljedeće, ako nije zabranjeno:

- (a) poluautomatsko ili repetirajuće kratko vatreno oružje;
- (b) kratko vatreno oružje za pojedinačnu paljbu s centralnim paljenjem;
- (c) kratko vatreno oružje za pojedinačnu paljbu s rubnim paljenjem, ukupne dužine manje od 28 cm;
- (d) poluautomatsko dugo vatreno oružje čiji spremnik i ležište za metke mogu zajedno držati više od tri niza;
- (e) repetirajuće poluautomatsko dugo vatreno oružje sa neižlijebljenom cijevi do 60 cm dužine;
- (f) poluautomatsko vatreno oružje za civilnu upotrebu koje je slično ratnom oružju s automatskim mehanizmom.

2. Popis vatrenog oružja, za koje je potrebno prethodno odobrenje, ne obuhvaća:

- (a) oružje koje je namijenjeno signaliziranju ili upozorenju ili za ispaljivanje nesmrtonosnih onesposobljivača, pod uvjetom da se tehničkim putem jamči da se takvo oružje, korištenjem običnih alata, ne može preinačiti za ispaljivanje streljiva s projektilima i pod uvjetom da ispaljivanje nadražljive tvari ne uzrokuje trajno ranjavanje ljudi;
- (b) poluautomatsko dugo vatreno oružje, čiji spremnik i ležište za metke ne mogu držati više od tri niza bez ponovnog punjenja, pod uvjetom da je uređaj za punjenje nepomičan ili da je sigurno da se, korištenjem običnih alata, vatreno oružje ne može preinačiti u vatreno oružje čiji spremnik i ležište za metke mogu zajedno držati više od tri niza.

Članak 81.

Popis vatrenog oružja, koje je potrebno prijaviti, pod uvjetom da takvo oružje nije zabranjeno niti je za njega potrebno prethodno odobrenje, obuhvaća:

- (a) repetirajuće dugo vatreno oružje;
- (b) dugo vatreno oružje s izlijebljenom cijevi ili cijevima za pojedinačnu paljbu;
- (c) kratko vatreno oružje za pojedinačnu paljbu s rubnim paljenjem čija ukupna dužina prelazi 28 cm;
- (d) oružje navedeno u članku 80, stavku 2. točki (b).

Članak 82.

Popis oružja iz članka 79., 80. i 81. ne obuhvaća:

- (a) vatreno oružje čiji je tip ili godina proizvodnje, osim u izuzetnim slučajevima, iz vremena prije 1. siječnja 1870., pod uvjetom da ne može ispaljivati streljivo namijenjeno

zabranjenom oružju ili oružju za koje je potrebno prethodno odobrenje;

- (b) imitacije oružja iz točke (a), pod uvjetom da se ne može koristiti za ispaljivanje metaka u metalnoj čahuri;
- (c) vatreno oružje, koje je tehničkim postupkom onesposobljeno za ispaljivanje bilo koje vrste streljiva, što svojim pečatom jamči ili potvrđuje službeno tijelo.

Članak 83.

Odobrenje za nabavljanje i posjedovanje vatrenog oružja navedenog u članku 80. može se izdati samo:

- (a) ako je dotična osoba starija od 18 godina, osim u svrhu lova ili rekreacijske aktivnosti;
- (b) ako dotična osoba nije nesposobna, zbog posljedica mentalne bolesti ili bilo koje druge mentalne ili fizičke nesposobnosti, nabaviti ili posjedovati vatreno oružje;
- (c) ako dotična osoba nije osuđivana za kazneno djelo ili ako ne postoje drugi znaci da bi osoba mogla biti opasna za javni poredak ili javnu sigurnost;
- (d) ako se razlozi koje navodi dotična osoba, za nabavljanje ili posjedovanje vatrenog oružja mogu smatrati zakonitim.

Članak 84.

1. Prijave u vezi s vatrenim oružjem iz članka 81. se unose u registar, koji vode osobe iz članka 85.

2. Ako vatreno oružje prenosi osoba, koja nije spomenuta u članku 85., prijenos treba prijaviti u skladu s postupkom, koji utvrđuje svaka ugovorna stranka.

3. Prijave iz ovog članka sadrže pojedinosti potrebne za identifikaciju osoba i oružja.

Članak 85.

1. Ugovorne se stranke obvezuju propisati zahtjeve za odobravanjem djelatnosti proizvođačima i trgovcima vatrenim oružjem kojima je potrebno prethodno odobrenje i prijavu za proizvođače i trgovce

vatrenim oružjem koje je potrebno prijaviti. Odobrenje za djelatnost proizvodnje vatrenog oružja za koje je potrebno prethodno odobrenje, također obuhvaća vatreno oružje koje je potrebno prijaviti. Ugovorne stranke obavljaju kontrolu proizvođača oružja i trgovaca oružja, čime osiguravaju učinkovit nadzor.

2. Ugovorne stranke se obvezuju usvojiti mjere kako bi se osiguralo, kao minimalni zahtjev, da sve vatreno oružje bude trajno obilježeno serijskim brojem čime se omogućuje njegova identifikacija i da nosi oznaku proizvođača.

3. Ugovorne stranke zahtijevaju da proizvođači i trgovci vode upisnik svog vatrenog oružja za koje je potrebno prethodno odobrenje ili prijava; upisnik omogućava brzu identifikaciju vrste i podrijetla vatrenog oružja i osoba koje ga stječu.

4. U vezi vatrenog oružja, za koje je potrebno prethodno odobrenje u skladu s člancima 79. i 80., ugovorne stranke se obvezuju donijeti mjere kako bi osigurale da se serijski broj i oznaka proizvođača na vatrenom oružju upišu u odobrenje koje se izdaje njegovom imatelju.

Članak 86.

1. Ugovorne stranke se obvezuju donijeti mjere kojima se zabranjuje zakonskim imateljima vatrenog oružja za koje je potrebno prethodno odobrenje ili prijava, da takvo oružje prenesu na osobe koje nemaju odobrenje za njegovo stjecanje ili potvrdu o prijavi.

2. Ugovorne stranke mogu odobriti privremeno prenošenje takvog oružja, u skladu s postupkom kojeg propišu.

Članak 87.

1. Ugovorne stranke unose u svoje nacionalno pravo odredbe koje omogućavaju povlačenje odobrenja osobama koje više ne ispunjavaju uvjete za izdavanje odobrenja iz članka 83.

2. Ugovorne stranke se obvezuju donijeti odgovarajuće mjere, uključujući zapljenu vatrenog oružja i povlačenje odobrenja, te propisati odgovarajuće kazne za svako kršenje zakona i drugih propisa o vatrenom oružju. Takve kazne mogu uključivati oduzimanje vatrenog oružja.

Članak 88.

1. Osoba, koja ima odobrenje za nabavljanje vatrenog oružja ne mora tražiti odobrenje za nabavljanje streljiva za takvo oružje.

2. Nabavljanje streljiva od strane osoba koje nemaju odobrenje za nabavljanje oružje podliježe uvjetima koji vrijede za oružje za koje je

streljivo namijenjeno. Odobrenje se može izdati samo za jednu vrstu ili za sve vrste streljiva.

Članak 89.

Popise vatrenog oružja koje je zabranjeno, za koje je potrebno prethodno odobrenje ili prijava, može izmijeniti ili dopuniti Izvršni odbor uzimajući u obzir tehnološki i gospodarski razvitak i nacionalnu sigurnost.

Članak 90.

Ugovorne stranke mogu donositi strože zakone i propise o nabavljanju i posjedovanju vatrenog oružja i streljiva.

Članak 91.

1. Ugovorne stranke su sporazumne da, na temelju Europske konvencije o kontroli nabavljanja i posjedovanja vatrenog oružja od strane pojedinaca od 28. lipnja 1978., u okviru svog nacionalnog prava uspostave razmjenu informacija o nabavljanju vatrenog oružja od strane osoba, bilo privatnih osoba ili trgovaca vatrenim oružjem s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom na državnom području druge ugovorne stranke. Trgovac vatrenim oružjem znači svaka osoba čija se djelatnost ili poslovanje, u cijelosti ili djelomično, sastoji od maloprodaje vatrenog oružja.

2. Razmjena informacija se odnosi na:

(a) između dvaju ugovornih stranaka koje su ratificirale Konvenciju iz stavka 1.: vatreno oružje koje je navedeno u Dodatku 1. (A) 1., točaka (a) do (h) navedene Konvencije;

(b) između dvaju ugovornih stranaka, od kojih najmanje jedna nije ratificirala Konvenciju iz stavka 1.: vatreno oružje za koje je potrebno prethodno odobrenje ili prijava u svakoj od ugovornih stranaka.

3. Informacija o nabavljanju vatrenog oružja priopćava se bez odgode i sadrži:

(a) datum nabavljanja vatrenog oružja i podatke za utvrđivanje identiteta osobe koja ga nabavlja, tj.:

— u slučaju fizičke osobe: prezime, imena, datum i mjesto rođenja, adresu i broj putovnice ili osobne iskaznice, datum izdavanja i podatke o tijelu koje ju je izdalo, bilo da je ta osoba trgovac oružjem ili ne,

- za pravne osobe: naziv ili poslovno ime i registrirano poslovno sjedište te prezime, imena, datum i mjesto rođenja, adresu i broj putovnice ili osobne iskaznice osobe koja je ovlaštena za zastupanje pravne osobe;
- (b) model, broj proizvođača, kalibar i druga obilježja dotičnog vatrenog oružja i njegov serijski broj.

4. Svaka ugovorna stranka imenuje nacionalno tijelo nadležno za slanje i primanje podataka iz stavaka 2. i 3. i

odmah obavješćuje druge ugovorne stranke o svim promjenama imenovanog tijela.

5. Tijelo kojeg imenuje svaka ugovorna stranka može prosluditi podatke koje dobije nadležnim lokalnim policijskim tijelima i tijelima nadležnim za nadzor granica u svrhu sprečavanja kaznenih djela i kršenja propisa.

GLAVA IV.

SCHENGENSKI INFORMACIJSKI SUSTAV

POGLAVLJE 1.

USPOSTAVA SCHENGENSKOG INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Članak 92.

1. Ugovorne stranke uspostavljaju i održavaju zajednički informacijski sustav, dalje u tekstu „Schengenski informacijski sustav“, koji se sastoji od nacionalnog odjela u svakoj od ugovornih stranaka i funkcije tehničke podrške. Schengenski informacijski sustav omogućuje tijelima koja su imenovale ugovorne stranke, putem automatiziranog postupka pretraživanja, pristup upozorenjima o osobama i imovini u svrhu graničnih kontrola i drugih policijskih i carinskih kontrola koje se obavljaju unutar zemlje u skladu s nacionalnim pravom, u slučaju posebnih vrsta upozorenja iz članka 96., u svrhu izdavanja viza, dozvola boravka i provođenja zakona o strancima, u okviru primjene odredaba ove Konvencije u vezi kretanja osoba.

2. Svaka ugovorna stranka, putem tehničke podrške za vlastiti račun i na vlastiti rizik, uspostavlja i održava svoj nacionalni odjel Schengenskog informacijskog sustava, čija je datoteka sadržajno jednaka datotekama nacionalnih odjela svake od drugih ugovornih stranaka. Kako bi se osigurao brz i djelotvoran prijenos podataka iz stavka 3., svaka ugovorna stranka, prilikom uspostave svojeg nacionalnog odjela, poštuje protokole i postupke koje su ugovorne stranke zajednički ustanovile za funkciju tehničke podrške. Datoteka svakog nacionalnog odjela je dostupna u svrhu obavljanja automatiziranog pretraživanja na državnom području svake od ugovornih stranaka. Nije moguće pretraživati datoteke nacionalnih odjela drugih ugovornih stranaka.

3. Ugovorne stranke uspostavljaju i održavaju funkciju tehničke podrške Schengenskog informacijskog sustava, o zajedničkom trošku i pod zajedničkom odgovornošću. Za funkciju tehničke podrške koja se nalazi u Strasbourgu odgovorna je Francuska Republika. Funkcija tehničke podrške obuhvaća

datoteku koja putem izravnog prijenosa osigurava da datoteke nacionalnih odjela sadrže istovjetne informacije. Datoteke funkcije tehničke podrške sadrže upozorenja za osobe i imovinu ako se odnose na sve ugovorne stranke. Datoteka funkcije tehničke podrške ne sadrži podatke osim podataka iz ovog stavka i iz članka 113. stavka 2.

POGLAVLJE 2.

RAD I KORIŠTENJE SCHENGENSKOG INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Članak 93.

U skladu s ovom Konvencijom, svrha je Schengenskog informacijskog sustava održavanje javnog poretka i javne sigurnosti, uključujući nacionalnu sigurnost, na državnim područjima ugovornih stranaka i primjena odredaba ove Konvencije koje se odnose na kretanje osoba na tim državnim područjima, korištenjem podataka koji se dostavljaju putem takvog sustava.

Članak 94.

1. Schengenski informacijski sustav sadrži samo one kategorije podataka koje dostavlja svaka od ugovornih stranaka, a koji su potrebni u svrhe propisane u člancima od 95. do 100. Ugovorna stranka koja izdaje upozorenje određuje je li slučaj dovoljno važan da opravdava unos upozorenja u Schengenski informacijski sustav.

2. Kategorije podataka su sljedeće:

- (a) osobe za koje je izdano upozorenje;
- (b) predmeti iz članka 100. i vozila iz članka 99.

3. Za osobe se navode samo sljedeći podaci:

- (a) prezime i imena, mogući nadimci se prema potrebi unose posebno;
- (b) sva moguća objektivna fizička obilježja, koja ne podliježu promjeni;
- (c) prvo slovo drugog imena;
- (d) datum i mjesto rođenja;
- (e) spol;
- (f) državljanstvo,
- (g) jesu li dotične osobe naoružane;
- (h) jesu li dotične osobe nasilne;
- (i) razlog za izdavanje upozorenja;
- (j) mjera koju treba poduzeti.

Ostale informacije, posebno podaci navedeni u prvoj rečenici članka 6. Konvencije Vijeća Europe o zaštiti osoba u vezi s automatskom obradom osobnih podataka od 28. siječnja 1981., nisu dozvoljene.

4. Ako ugovorna stranka smatra da izdavanje upozorenja u skladu s člancima 95., 97., ili 99. nije u skladu s njezinim nacionalnim pravom, njezinim međunarodnim obvezama ili temeljnim nacionalnim interesima, može naknadno upozorenju sadržanom u datoteci nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava dodati oznaku kojom se označuje da se mjera koju treba poduzeti na temelju upozorenja neće provoditi na njezinom državnom području. O tome se mora savjetovati s drugim ugovornim strankama. Ako ugovorna stranka koja izdaje upozorenje ne povuče upozorenje, ono i dalje u cijelosti vrijedi za ostale ugovorne stranke.

Članak 95.

1. Podaci o osobama čije se uhićenje traži u svrhu izručenja unose se u zamolbu pravosudnog tijela ugovorne stranke moliteljice.

2. Prije izdavanja upozorenja, ugovorna stranka provjerava je li uhićenje dozvoljeno prema nacionalnom pravu zamoljene ugovorne stranke. Ako ugovorna stranka koja izdaje upozorenje ima bilo kakve sumnje, mora se savjetovati s drugim dotičnim ugovornim strankama.

Ugovorna stranka koja izdaje upozorenje šalje zamoljenim ugovornim strankama najbržim mogućim putem kako upozorenje tako i sljedeće bitne informacije koje se odnose na slučaj:

- (a) tijelo koja je uputilo zamolbu za uhićenje;
- (b) postoji li nalog za uhićenje ili drugi dokument koji ima isti pravni učinak, ili izvršiva presuda;
- (c) narav i pravna klasifikacija kaznenog djela;
- (d) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja osobe za koju je izdano upozorenje u počinjenju kaznenog djela;
- (e) u mjeri u kojoj je moguće, posljedice kaznenog djela.

3. Zamoljena ugovorna stranka može upozorenju datoteci nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava dodati oznaku kojom se zabranjuje uhićenje na temelju upozorenja do brisanja oznake. Oznaka se mora brisati najkasnije u roku od 24 sata od unošenja upozorenja, osim ako ugovorna stranka odbije izvršiti traženo uhićenje, zbog razloga utemeljenih na zakonu ili zbog posebnih razloga brzine. U naročito izuzetnim slučajevima, kada to zahtijeva složenost činjeničnog stanja, gore navedeni rok se može produžiti na tjedan dana. Ne dovodeći u pitanje oznaku ili odluku o odbijanju uhićenja, druge ugovorne stranke mogu izvršiti uhićenje navedeno u upozorenju.

4. Ako, zbog posebne žurnosti, ugovorna stranka zamoli hitnu pretragu, zamoljena ugovorna stranka razmatra je li u mogućnosti povući svoju oznaku. Zamoljena ugovorna stranka poduzima potrebne mjere, kako bi osigurala da se mjera koju treba poduzeti hitno provede, ako je upozorenje odobreno.

5. Ako se uhićenje ne može izvršiti jer istraga nije dovršena ili zato što zamoljena ugovorna stranka to odbija, ta ugovorna stranka mora s upozorenjem postupati kao s upozorenjem u svrhu dojave mjesta boravišta dotične osobe.

6. Zamoljene ugovorne stranke provode mjere iz upozorenja u skladu s važećim konvencijama o izručenju i nacionalnim pravom. One nisu obvezne provesti mjeru iz zamolbe koja se odnosi na njihove državljane, ne dovodeći u pitanje mogućnost uhićenja u skladu s nacionalnim pravom.

Članak 96.

1. Podaci o strancima za koje je izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska se unose na temelju nacionalnog upozorenja

koje se temelji na odlukama nadležnih upravnih tijela ili sudova, u skladu s pravilima postupka koja su utvrđena nacionalnim pravom.

2. Odluke se mogu temeljiti na prijetnji za javni poredak ili javnu sigurnost ili nacionalnu sigurnost koju može predstavljati prisutnost stranca na nacionalnom državnom području.

To je posebno moguće u slučaju:

- (a) stranca koji je osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna oduzimanja slobode u trajanju od najmanje godine dana;
- (b) stranca u odnosu na kojeg postoji osnovana sumnja da je počinio teška kaznena djela, uključujući ona iz članka 71., ili u odnosu na kojeg postoje jasni dokazi o namjeri počinjenja takvih djela na državnom području ugovorne stranke.

3. Odluke se također mogu temeljiti na činjenici da je stranac bio prognan, da mu je zabranjen ulazak ili da je prisilno udaljen, na temelju odluke koja nije odgođena ili ukinuta, uključivši ili popraćeno zabranom ulaska ili, prema potrebi, zabranom boravka, zbog nepoštivanja nacionalnih propisa o ulasku ili boravku stranaca.

Članak 97.

Podaci o nestalim osobama ili osobama koje, zbog vlastite zaštite ili zbog sprečavanja prijetnji, treba privremeno staviti pod policijsku zaštitu na zahtjev nadležnog tijela ili nadležnog pravosudnog tijela stranke koja je izdala upozorenje unose se kako bi policijska tijela mogla dojavljivati njihovo kretanje stranci koja izdaje upozorenje ili kako bi mogla premjestiti osobe na sigurno mjesto kako bi ih spriječila da nastave putovanje, ako su za to ovlaštena nacionalnim pravom. Ovo posebno vrijedi za maloljetnike i osobe koje se nakon odluke nadležnog tijela mora internirati. Podaci o nestaloj osobi koja je punoljetna mogu se dojavljivati samo uz suglasnost te osobe.

Članak 98.

1. Podaci o svjedocima, osobama koje se poziva da u okviru kaznenog postupka svjedoče pred sudskim tijelima o kaznenim djelima za koje se gone, ili osobama kojima treba uručiti presudu za kazneno djelo ili poziv da se prijave kako bi odslužile kaznu oduzimanja slobode unose se, na zahtjev nadležnih pravosudnih tijela, za potrebe dojave njihovog mjesta boravišta ili domicila.

2. Tražene informacije se dojavljuju stranci moliteljici u skladu s nacionalnim pravom i važećim konvencijama o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima.

Članak 99.

1. Podaci o osobama ili vozilima se unose u skladu s nacionalnim pravom ugovorne stranke koja izdaje upozorenje, za potrebe tajnog praćenja ili posebnih kontrola u skladu sa stavkom 5.

2. Takvo upozorenje se može izdati za potrebe progona kaznenih djela i za sprečavanje prijetnji po javnu sigurnost:

- (a) ako postoje jasni dokazi da dotična osoba namjerava počiniti ili čini brojna i naročito teška kaznena djela; ili
- (b) ako na temelju sveukupne procjene dotične osobe, posebno na temelju kaznenih djela koja je prethodno počinila, postoje razlozi pretpostaviti da će ta osoba u budućnosti također počiniti naročito teška kaznena djela.

3. Osim toga, upozorenje se može izdati u skladu s nacionalnim pravom, na zahtjev tijela odgovornih za nacionalnu sigurnost, ako postoje jasni dokazi da su informacije iz stavka 4. potrebne kako bi se spriječila ozbiljna prijetnja od strane dotične osobe ili druge ozbiljne prijetnje za unutarnju ili vanjsku nacionalnu sigurnost. Ugovorna stranka koja izdaje upozorenje mora se prethodno savjetovati s drugim ugovornim strankama.

4. U svrhu tajnog praćenja mogu biti prikupljene sve ili neke od sljedećih informacija i dostavljene tijelu koje izdaje upozorenje prilikom obavljanja graničnih kontrola ili drugih policijskih i carinskih kontrola unutar države:

- (a) činjenica da su osoba ili vozilo, za koje je izdano upozorenje, pronađeni;
- (b) mjesto, vrijeme ili razlog za kontrolu;
- (c) smjer i odredište puta;
- (d) osobe koje prate dotičnu osobu ili putnici u vozilu;
- (e) vozilo koje se koristi;
- (f) predmeti koje osoba ima kod sebe;
- (g) okolnosti pod kojima su osoba ili vozilo pronađeni.

Tijekom prikupljanja ovih podataka, moraju se poduzeti sve mjere kako se ne bi ugrozilo tajnu narav praćenja.

5. Tijekom posebnih kontrola iz stavka 1., u skladu s nacionalnim pravom, u svrhe iz stavaka 2. i 3. može se obaviti pregled osoba, vozila i predmeta koje osoba ima kod sebe. Ako prema pravu ugovorne stranke posebna kontrola nije dozvoljena, ta se mjera za tu ugovornu stranku automatski zamjenjuje tajnim praćenjem.

6. Zamoljena ugovorna stranka može upozorenju u bazi podataka svog nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava dodati oznaku kojom se zabranjuje provođenje mjere na temelju upozorenja u svrhu tajnog praćenja ili posebnih kontrola, do brisanja oznake. Oznaka se briše najkasnije 24 sata nakon što je upozorenje uneseno osim ako ugovorna stranka odbije poduzeti radnju koja se traži zbog utemeljenih na zakonu ili iz posebnih razloga brzine. Ne dovodeći u pitanje oznaku ili odbijanje, druge ugovorne stranke mogu provesti mjeru koja se traži u upozorenju.

Članak 100.

1. Podaci o predmetima koji se traže za potrebe zapljene ili korištenja kao dokaza u kaznenom postupku unose se u Schengenski informacijski sustav.

2. Ako se pretraživanjem otkrije upozorenje za predmet koji je pronađen, tijelo koje je spojilo dvije stavke podatka kontaktira tijelo koje je izdalo upozorenje kako bi se dogovorili o mjerama koje treba poduzeti. U tu se svrhu, u skladu s ovom Konvencijom, također mogu dostavljati osobni podaci. Mjere koje treba poduzeti ugovorna stranka koja je pronašla predmet moraju biti u skladu s njezinim nacionalnim pravom.

3. Upisuju se sljedeće kategorije predmeta:

- (a) motorna vozila s obujmom cilindara većim od 50 kubičnih centimetara koja su ukradena, nezakonito prisvojena ili izgubljena;
- (b) prikolice i kamp kućice težine veće od 750 kg bez tereta koje su ukradene, nezakonito prisvojene ili izgubljene;
- (c) vatreno oružje koje je ukradeno, nezakonito prisvojeno ili izgubljeno;
- (d) prazni službeni dokumenti koji su ukradeni, nezakonito prisvojeni ili izgubljeni;
- (e) izdane osobne isprave (putovnice, osobne iskaznice, vozačke dozvole), koje su ukradene, nezakonito prisvojene ili izgubljene;
- (f) novčanice (sumnjive novčanice).

Članak 101.

1. Pristup podacima koji su uneseni u Schengenski informacijski sustav i pravo izravnog pretraživanja takvih podataka imaju isključivo tijela nadležna za:

- (a) granične kontrole;
- (b) druge policijske i carinske kontrole koje se obavljaju unutar zemlje, te njihovo usklađivanje.

2. Osim toga, pristup podacima unesenim u skladu s člankom 96. i pravo izravnog pretraživanja takvih podataka imaju tijela nadležna za izdavanje viza, središnja tijela nadležna za razmatranje zahtjeva za izdavanjem viza i tijela nadležna za izdavanje dozvola boravka i za provođenje propisa o strancima u okviru primjena odredbi ove Konvencije u vezi s kretanjem osoba. Pristup podacima uređuje nacionalno pravo svake ugovorne stranke.

3. Korisnici mogu pretraživati samo one podatke koji su im potrebni za obavljanje njihovih zadaća.

4. Svaka ugovorna stranka dostavlja Izvršnom odboru popis nadležnih tijela koja su ovlaštena izravno pretraživati podatke sadržane u Schengenskom informacijskom sustavu. U takvom se popisu za svako tijelo navodi koje podatke smije pretraživati i u koju svrhu.

POGLAVLJE 3.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA I SIGURNOST PODATAKA U SCHENGENSKOM INFORMACIJSKOM SUSTAVU

Članak 102.

1. Ugovorne se stranke smiju koristiti podacima iz članaka od 95. do 100. samo za potrebe utvrđene za svaku vrstu upozorenja iz ovih članaka.

2. Podaci se smiju kopirati samo u tehničke svrhe, pod uvjetom da je takvo kopiranje potrebno da bi tijela iz članka 101. mogla obavljati izravno pretraživanje. Upozorenja koja izdaju druge ugovorne stranke se ne smiju kopirati iz nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava u druge nacionalne datoteke.

3. U odnosu na upozorenja utvrđena u člancima 95. do 100. ove Konvencije, svako odstupanje od stavka 1. u svrhu promjene iz jedne vrste upozorenja u drugu mora biti obrazloženo potrebom sprečavanja neposredne ozbiljne opasnosti po

javni poredak i javnu sigurnost, ozbiljnim razlozima nacionalne sigurnosti ili za potrebe sprečavanja teških kaznenih djela. U tu svrhu, potrebno je dobiti prethodno odobrenje ugovorne stranke koja je izdala upozorenje.

4. Podaci se ne smiju koristiti u upravne svrhe. Iznimno, podaci uneseni u skladu s člankom 96., se mogu koristiti u skladu s nacionalnim pravom svake ugovorne stranke samo za potrebe članka 101. stavka 2.

5. Svako korištenje podataka, koje nije u skladu sa stavcima 1. do 4. smatra se zlouporabom, u skladu s nacionalnim pravom svake ugovorne stranke.

Članak 103.

Svaka ugovorna stranka osigurava da u prosjeku svaki deseti prijenos osobnih podataka bude zabilježen u nacionalnom odjelu Schengenskog informacijskog sustava od strane tijela koje upravlja datotekom u svrhu provjere je li pretraživanje dopušteno. Evidencija se može koristiti samo u tu svrhu i briše se nakon šest mjeseci.

Članak 104.

1. Na upozorenja se primjenjuje nacionalno pravo ugovorne stranke koja izdaje upozorenje osim ako ovom Konvencijom nisu propisani stroži uvjeti.

2. Ako ovom Konvencijom nije specifično propisano, na podatke unesene u njezin nacionalni odjel Schengenskog informacijskog sustava primjenjuje se pravo te ugovorne stranke.

3. Ako ovom Konvencijom nisu utvrđene specifične odredbe koje se odnose na izvršenje mjere iz upozorenja, primjenjuje se nacionalno pravo zamoljene ugovorne stranke koja izvršava mjeru. Ako su ovom Konvencijom utvrđene specifične odredbe u vezi s provođenjem mjere tražene u upozorenju, odgovornost za takvu mjeru uređuje nacionalno pravo zamoljene ugovorne stranke. Ako se tražena mjera ne može izvršiti, zamoljena ugovorna stranka odmah obavješćuje ugovornu stranku koja izdaje upozorenje.

Članak 105.

Ugovorna stranka koja izdaje upozorenje odgovara za točnost, ažurnost i zakonitost podataka unesenih u Schengenski informacijski sustav.

Članak 106.

1. Samo je ugovorna stranka koja izdaje upozorenje ovlaštena mijenjati, dopunjavati, ispravljati ili brisati podatke koje je unijela.

2. Ako jedna od ugovornih stranaka, koja nije izdala upozorenje ima dokaz koji ukazuje da su pojedini podaci netočni ili da su nezakonito pohranjeni, ona će o tome čim prije obavijestiti ugovornu stranku koja je izdala upozorenje; potonja mora provjeriti dojavu i, ako je potrebno, odmah ispraviti ili izbrisati predmetni podatak.

3. Ako ugovorne stranke ne mogu postići dogovor, ugovorna stranka koja nije izdala upozorenje dostavlja slučaj zajedničkom nadzornom tijelu iz članka 115. stavka 1. radi dobivanja njegovog mišljenja.

Članak 107.

Ako je za osobu već izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu, ugovorna stranka koja unosi daljnje upozorenje dogovara se o unosu upozorenja s ugovornom strankom koja je unijela prvo upozorenje. S tim ciljem, ugovorne stranke također mogu propisati opće odredbe.

Članak 108.

1. Svaka ugovorna stranka imenuje tijelo koje je kao središnje tijelo nadležno za njezin nacionalni odjel Schengenskog informacijskog sustava.

2. Svaka ugovorna stranka izdaje svoja upozorenja putem tog tijela.

3. Navedeno tijelo je odgovorno za nesmetan rad nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava i poduzima potrebne mjere kako bi osiguralo poštivanje odredaba ove Konvencije.

4. Ugovorne stranke, putem depozitara, jedna drugu obavješćuju o tijelu iz stavka 1.

Članak 109.

1. Pravo osoba na pristup podacima unesenim u Schengenski informacijski sustav koji se odnose na njih ostvaruje se u skladu s pravom ugovorne stranke pred kojom se pozivaju na takvo pravo. Ako je nacionalnim pravom tako predviđeno, nacionalno nadzorno tijelo iz članka 114. stavka 1. odlučuje hoće li se

podatak dostaviti i po kakvom postupku. Ugovorna stranka koja nije izdala upozorenje može dostaviti informaciju u vezi s takvim podacima samo ako je prethodno ugovornoj stranci koja izdaje upozorenje pružila priliku da izrazi svoje stajalište.

2. Dostava informacija osobi na koju se podaci odnose se odbija ako je to neophodno za izvršavanje zakonite zadnje u vezi s upozorenjem ili za zaštitu prava i sloboda trećih osoba. U svakom slučaju, odbija se tijekom roka valjanosti upozorenja u svrhu tajnog praćenja.

Članak 110.

Svatko može zahtijevati da se netočni podaci u vezi s njima isprave ili da se nezakonito pohranjeni podaci u vezi s njim izbrišu.

Članak 111.

1. Svatko može, na državnom području svake ugovorne stranke pokrenuti pred sudovima ili tijelom nadležnim prema nacionalnom pravu, postupak za ispravljanje, brisanje ili dobivanje informacija ili za naknadu štete u vezi s upozorenjem koje se na njih odnosi.

2. Ugovorne stranke se obvezuju uzajamno izvršavati pravomoćne odluke sudova ili tijela iz stavka 1., ne dovodeći u pitanje odredbe članka 116.

Članak 112.

1. Osobni podaci uneseni u Schengenski informacijski sustav u svrhu pronalaženja osoba čuvaju se samo onoliko dugo koliko je to potrebno za ispunjenje svrhe radi koje su dostavljeni. Ugovorna stranka koja je izdala upozorenje preispituje potrebu daljnje pohrane takvih podataka najkasnije u roku tri godine nakon njihovog unošenja. Kod izdavanja upozorenja iz članka 99., ovaj rok iznosi godinu dana.

2. Svaka ugovorna stranka, ako je primjereno, utvrđuje kraće rokove za preispitivanje u skladu sa svojim nacionalnim pravom.

3. Funkcija tehničke podrške Schengenskog informacijskog sustava mjesec dana unaprijed automatski obavještuje ugovorne stranke o predviđenom brisanju podataka iz sustava.

4. Ugovorna stranka koja izdaje upozorenje može, unutar roka za preispitivanje, odlučiti da će zadržati upozorenje, ako se to pokaže potrebnim za ostvarenje svrhe radi koje je upozorenje izdano. Svako produženje upozorenja mora se dojaviti funkciji tehničke podrške. Na produženje upozorenja primjenjuju se odredbe stavka 1.

Članak 113.

1. Podaci različiti od podataka iz članka 112., čuvaju se najduže 10 godina, podaci o izdanim osobnim ispravama i sumnjivim novčanicama najduže pet godina i podaci o motornim vozilima, prikolicama i kamp kućicama najduže tri godine.

2. Podatke koji su izbrisani čuvaju se godinu dana u funkciji tehničke podrške. Za to vrijeme podaci se mogu pregledavati samo radi naknadne provjere njihove točnosti i zakonitosti unosa. Nakon toga se podaci moraju uništiti.

Članak 114.

1. Svaka ugovorna stranka imenuje nadzorno tijelo koje je odgovorno u skladu s nacionalnim pravom za provođenje neovisnog nadzora datoteke nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava i za provjeravanje da obrada i korištenje podataka unesenih u Schengenski informacijski sustav ne krše prava osoba na koje se podaci odnose. U tu svrhu, nadzorno tijelo ima pristup datoteci nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava.

2. Svatko ima pravo zatražiti od nadzornih tijela provjeru podataka upisanih u Schengenski informacijski sustav koji se na njega odnose kao i na provjeru načina korištenja tih podataka. Tao pravo je uređeno nacionalnim pravom ugovorne stranke kojoj se upućuje zamolba. Ako je podatke unijela druga ugovorna stranka, provjera se provodi u uskoj koordinaciji s nadzornim tijelom te ugovorne stranke.

Članak 115.

1. Osniva se zajedničko nadzorno tijelo koje je odgovorno za nadzor funkcije tehničke podrške Schengenskog informacijskog sustava. Ovo tijelo se sastoji od dva predstavnika iz svakog nacionalnog nadzornog tijela. Svaka ugovorna stranka ima jedan glas. Nadzor se obavlja u skladu s odredbama ove Konvencije, Konvencije Vijeća Europe od 28. siječnja 1981. o zaštiti osoba u vezi s automatskom obradom osobnih podataka, uzimajući u obzir Preporuku br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Ministarskog odbora Vijeća Europe o korištenju osobnih podataka u sektoru policije, i u skladu s nacionalnim pravom ugovorne stranke odgovorne za funkciju tehničke podrške.

2. U vezi s funkcijom tehničke podrške Schengenskog informacijskog sustava, zajedničko nadzorno tijelo ima zadaću provjeriti provode li se na ispravan način odredbe ove Konvencije. U tu svrhu zajedničko nadzorno tijelo ima pristup funkciji tehničke podrške.

3. Zajedničko nadzorno tijelo je također odgovorno za razmatranje poteškoća u primjeni ili tumačenju koje mogu nastati tijekom rada Schengenskog informacijskog sustava, za proučavanje svih problema koji se mogu pojaviti u obavljanju neovisnog nadzora od strane nacionalnih nadzornih tijela ugovornih stranaka ili u primjeni prava na pristup sustavu te za izradu usklađenih prijedloga za zajednička rješenja postojećih problema.

4. Izvješća koje izrađuje zajedničko nadzorno tijelo se podnose tijelima kojima svoja izvješća podnose nacionalna nadzorna tijela.

Članak 116.

1. Svaka ugovorna stranka je, u skladu sa svojim nacionalnom pravom, odgovorna za svaku štetu uzrokovanu osobi korištenjem nacionalne datoteke Schengenskog informacijskog sustava. To se također primjenjuje na štetu koju počinu ugovorna stranka koja je izdala upozorenje, ako je unijela netočne podatke ili je nezakonito pohranila podatke.

2. Ako ugovorna stranka protiv koje se pokreće postupak nije ugovorna stranka koja izdaje upozorenje, od potonje se zahtijeva da, na zahtjev, nadoknadi iznose koji su isplaćeni kao naknada štete, osim ako je zamoljena ugovorna stranka koristila podatke protivno ovoj Konvenciji.

Članak 117.

1. U vezi automatske obrade osobnih podataka, koji se dostavljaju u skladu s ovom glavom, svaka ugovorna stranka, najkasnije na dan stupanja na snagu ove Konvencije, donosi potrebne nacionalne propise kako bi postigla razinu zaštite osobnih podataka, koja je barem jednaka onoj koja proizlazi iz načela utvrđenih u Konvenciji Vijeća Europe o zaštiti osoba u vezi s automatskom obradom osobnih podataka od 28. siječnja 1981. i u skladu s Preporukom br. R(87) 15 od 17. rujna 1987. Ministarskog odbora Vijeća Europe o korištenju osobnih podataka u sektoru policije.

2. Dostavljanje osobnih podataka iz ove glave se ne može odvijati, dok propisi o zaštiti osobnih podataka navedeni u stavku 1. nisu stupili na snagu na državnim područjima ugovornih stranaka uključenim u takvo dostavljanje.

Članak 118.

1. Svaka ugovorna stranka se obvezuje, u odnosu na njezin nacionalni odjel Schengenskog informacijskog sustava, donijeti potrebne mjere za:

(a) onemogućavanje pristupa neovlaštenim osobama opremi koja se koristi za obradu osobnih podataka (nadzor pristupa opremi);

(b) sprečavanje neovlaštenog čitanja, kopiranja, mijenjanja ili uklanjanja podatkovnih medija (nadzor podatkovnih medija);

(c) sprečavanje neovlaštenog unosa podataka i neovlašteno pregledavanje, mijenjanje ili brisanje pohranjenih osobnih podataka (nadzor pohranjivanja);

(d) sprečavanje korištenja sustava za automatsku obradu podataka od strane neovlaštenih osoba koje koriste opremu za dostavljanje podataka (nadzor korisnika);

(e) osiguravanje da osobe koje su ovlaštene koristiti sustav automatske obrade podataka imaju pristup samo podacima koje obuhvaća njihovo ovlaštenje pristupa (nadzor pristupa podacima);

(f) osiguravanje mogućnosti provjere i utvrđivanja kojim tijelima se osobni podaci mogu dostavljati korištenjem opreme za dostavljanje podataka (nadzor dostavljanja);

(g) osiguravanje mogućnosti naknadne provjere i utvrđivanja koji osobni podaci su bili uneseni u sustave automatske obrade podataka i kada i tko je podatke unio (nadzor unosa);

(h) sprječavanje neovlaštenog čitanja, kopiranja, mijenjanja ili brisanja osobnih podataka tijekom prijenosa osobnih podataka ili tijekom prijevoza podatkovnih medija (nadzor prijevoza).

2. Svaka ugovorna stranka mora poduzeti posebne mjere kako bi osigurala sigurnost podataka tijekom njihovog dostavljanja službama koje se nalaze izvan državnih područja ugovornih stranaka. Takve se mjere moraju dojaviti zajedničkom nadzornom tijelu.

3. Za obradu podataka u njezinom nacionalnom odjelu Schengenskog informacijskog sustava, svaka ugovorna stranka imenuje samo posebno kvalificirane osobe koje su prošle sigurnosne preglede.

4. Ugovorna stranka odgovorna za funkciju tehničke podrške Schengenskog informacijskog sustava donosi mjere propisane u stavicama od 1. do 3 u vezi te funkcije.

POGLAVLJE 4.

RASPODJELA TROŠKOVA SCHENGENSKOG INFORMACIJSKOG SUSTAVA

Članak 119.

1. Troškove postavljanja i rada funkcije tehničke podrške iz članka 92. stavka 3., uključujući trošak veza između nacionalnih odjela Schengenskog informacijskog sustava s funkcijom

tehničke podrške, ugovorne stranke snose zajednički. Udio svake ugovorne stranke se utvrđuje na temelju stope za svaku ugovornu stranku primijenjenu na jedinstvenu osnovicu procjene poreza na dodanu vrijednost u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Odluke Vijeća Europskih zajednica od 24. lipnja 1988. o sustavu vlastitih sredstava Zajednice.

2. Troškove postavljanja i rada nacionalnog odjela Schengenskog informacijskog sustava snosi svaka ugovorna stranka za sebe.

GLAVA V.

PRIJEVOZ I KRETANJE ROBE

Članak 120.

1. Ugovorne stranke zajednički osiguravaju da njihovi zakoni i drugi propisi ne ometaju neopravdano kretanje roba na unutarnjim granicama.

2. Ugovorne stranke olakšavaju kretanje robe preko unutarnjih granica, tako da formalnosti u vezi zabrana i ograničenja obavljaju prilikom carinjenja robe za domaću upotrebu. Takvo se carinjenje može, po izboru dotične stranke, provoditi bilo unutar zemlje ili na unutarnjim granicama. Ugovorne stranke nastoje poticati carinjenje unutar zemlje.

3. Ako u nekim područjima, u cijelosti ili djelomično, nije moguće postići pojednostavljenja iz stavka 2., ugovorne stranke nastoje takve uvjete stvoriti bilo međusobno bilo u okviru Europskih zajednica.

Ovaj se stavak posebno primjenjuje na nadzor poštivanja pravila o dozvolama za komercijalni prijevoz, tehničkoj ispravnosti prijevoznih sredstava, veterinarskim pregledima i provjeravanju zdravstvenog stanja životinja, veterinarsko-sanitarnim pregledima, uključujući preglede mesa, zdravstvenom pregledu bilja i praćenju prijevoza opasne robe i opasnog otpada.

4. Ugovorne stranke nastoje uskladiti formalnosti kojima se uređuje kretanje roba preko vanjskih granica i nadzirati sukladnost s njima s skladu s ujednačenim načelima. Ugovorne stranke u tom cilju usko međusobno surađuju unutar Izvršnog odbora u okviru Europskih zajednica i drugih međunarodnih foruma.

Članak 121.

1. U skladu s pravom Zajednice, ugovorne se stranke, za neke vrste biljaka i biljnih proizvoda, odriču zdravstvenih pregleda bilja i predodžnja potvrda o zdravlju bilja koje zahtjeva pravo Zajednice.

Izvršni odbor donosi popis bilja i biljnih proizvoda na koji se odnosi pojednostavljenje navedeno u prvom podstavku. Odbor može izmijeniti taj popis i odrediti dan stupanja na snagu takvih izmjena. Ugovorne stranke obavješćuju jedna drugu o poduzetim mjerama.

2. Ako postoji opasnost od unosa ili širenja štetnih organizama, ugovorna stranka može zahtijevati privremeno ponovno uvođenje nadzornih mjera utvrđenim u pravu Zajednice i može provoditi te mjere. O tome odmah obavješćuje druge ugovorne stranke u pisanom obliku, navodeći razloge za svoju odluku.

3. Potvrde o zdravlju bilja se mogu i dalje koristiti kao potvrda koja se zahtijeva prema zakonu o zaštiti vrsta.

4. Nadležno tijelo na zahtjev izdaje potvrdu o zdravlju bilja ako je pošiljka u cijelosti ili djelomično namijenjena za ponovni izvoz pod uvjetom da su zadovoljeni zahtjevi za zdravlje dotičnog bilja ili biljnih proizvoda.

Članak 122.

1. Ugovorne stranke intenziviraju svoju suradnju s ciljem osiguranja sigurnog prijevoza opasne robe i obvezuju se uskladiti svoje nacionalne propise s važećim međunarodnim konvencijama. Osim toga, radi održavanja postojeće razine sigurnosti, one se obvezuju:

(a) uskladiti svoje zahtjeve u smislu strukovnih kvalifikacija vozača;

(b) uskladiti postupke i učestalost kontrola koje se obavljaju tijekom prijevoza i unutar poduzeća;

(c) uskladiti klasifikacije prijestupa i pravnih odredbi o sankcijama;

(d) osigurati stalnu razmjenu informacija i iskustva u smislu provedenih mjera i izvršenih kontrola.

2. Ugovorne stranke jačaju svoju suradnju radi provođenja kontrola prijevoza opasnog i neopasnog otpada preko unutarnjih granica.

U tu svrhu one nastoje donijeti zajedničko stajalište u vezi s izmjenama direktiva Zajednice o nadzoru i upravljanju prijevoza opasnog otpada i u vezi s uvođenjem akata Zajednice o neopasnog otpadu, s ciljem uspostavljanja odgovarajuće infrastrukture za njegovo odlaganje i uvođenja standarda o odlaganju otpada koji su usklađeni na visokoj razini.

Do donošenja pravila Zajednice o neopasnog otpadu, kontrola prijevoza takvog otpada provodi na temelju posebnog postupka pri čemu se prijevoz otpada može kontrolirati na mjestu odredišta tijekom postupka carinjenja.

Druge rečenica stavka 1. se također primjenjuje na ovaj stavak.

Članak 123.

1. Ugovorne stranke se obvezuju da će se između sebe savjetovati u vezi s mogućnosti međusobnog ukidanja važećeg zahtjeva za predodređenjem dozvole za izvoz strateških industrijskih proizvoda i tehnologija, i zamjene takve dozvole, prema potrebi, prilagodljivim postupkom u slučajevima kada su države početnog i konačnog odredišta ugovorne stranke.

Podložno takvim savjetovanjima te s ciljem osiguravanja učinkovitosti takvih kontrola koje se pokazuju potrebnima, ugovorne stranke u bliskoj suradnji putem mehanizma usklađivanja nastoje razmjenjivati relevantne informacije, vodeći računa o nacionalnom pravu.

2. U pogledu proizvoda koji nisu strateški industrijski proizvodi i tehnologije iz stavka 1, ugovorne stranke nastoje, s jedne strane, obavljati izvozne formalnosti unutar zemlje i, s druge, uskladiti njihove nadzorne postupke.

3. U provođenju ciljeva utvrđenih u stavcima 1. i 2., ugovorne stranke se savjetuju s drugim zainteresiranim partnerima.

Članak 124.

Broj i učestalost kontrola robe koju putnici nose prilikom prelaska unutarnjih granica smanjuje se na najmanju moguću razinu. Daljnja smanjenja i konačno ukidanje takvih kontrola ovise o postupnom povećanju vrijednosti robe putnika koja ne podliježe carinjenju i o budućem razvitku pravila koja se primjenjuju na prekogranično kretanje putnika.

Članak 125.

1. Ugovorne stranke zaključuju sporazume o upućivanju službenika za vezu iz svojih carinskih uprava.

2. Upućivanje službenika za vezu ima opću svrhu promicanja i ubrzavanja suradnje između ugovornih stranaka, posebno prema postojećim konvencijama i aktima Zajednice o uzajamnoj pomoći.

3. Zadaća službenika za vezu je savjetovanje i pružanje pomoći. Službenici nisu ovlašteni za poduzimanje carinskih upravnih mjera na vlastitu inicijativu. Službenici pružaju informacije i obavljaju svoje dužnosti u skladu s uputama ugovorne stranke koja ih je uputila.

GLAVA VI.

ZAŠTITA OSOBNIH PODATAKA

Članak 126.

1. U pogledu automatske obrade osobnih podataka, koji se dostavljaju u skladu s ovom Konvencijom, svaka ugovorna stranka, najkasnije na datum stupanja na snagu ove Konvencije, donosi potrebne nacionalne propise, kako bi postigla razinu zaštite osobnih podataka barem jednaku onoj, koja proizlazi iz Konvencije Vijeća Europe o zaštiti osoba u vezi s automatskom obradom osobnih podataka od 28. siječnja 1981.

2. Osobni podaci iz ove Konvencije se ne smiju dostaviti dok na državnim područjima ugovornih stranaka uključenih u takvu

dostavu propisi za zaštitu osobnih podataka navedenih u stavku 1. ne stupe na snagu

3. Osim toga, za automatsku obradu osobnih podataka koji se dostavljaju u skladu s ovom Konvencijom primjenjuju se sljedeće odredbe:

(a) takvim se podacima može koristiti ugovorna stranka primaateljica samo u svrhe za koje ih se može dostavljati, u skladu s ovom Konvencijom; takvi se podaci mogu koristiti u

druge svrhe samo s prethodnim odobrenjem ugovorne stranke koja dostavlja podatke i u skladu s pravom ugovorne stranke primateljice; takvo odobrenje se može dati ako to dozvoljava nacionalno pravo ugovorne stranke koja dostavlja podatke;

(b) takvim se podacima smiju koristiti samo pravosudna tijela te službe i tijela koja izvršavaju zadaće ili obavljaju dužnosti u vezi sa svrhom iz stavka (a);

(c) ugovorna stranka koja dostavlja takve podatke dužna je osigurati njihovu točnost; ako utvrdi, bilo na vlastitu inicijativu ili na zahtjev osobe na koju se podaci odnose, da su dostavljeni podaci netočni ili nisu smjeli biti dostavljeni, mora o tome odmah obavijestiti ugovornu stranku primateljicu ili stranke primateljice; ta stranka ili stranke su dužne ispraviti ili uništiti podatke ili označiti da su takvi podaci netočni ili da su nezakonito dostavljeni;

(d) ugovorna stranka se ne može braniti da je druga ugovorna stranka dostavila netočne podatke kako bi izbjegla odgovornost prema svojem nacionalnom pravu naspram oštećene stranke; ako štetu nadoknađuje ugovorna stranka primateljica zbog svojeg korištenja netočnih podataka, ugovorna stranka koja je dostavila podatke u cijelosti nadoknađuje ugovornoj stranci primateljici iznos plaćen na ime naknade štete,

(e) prijenos i primitak osobnih podataka se mora evidentirati, kako u izvornoj datoteci, tako i u datoteci u koju su uneseni;

(f) zajedničko nadzorno tijelo iz članka 115. može, na zahtjev jedne od ugovornih stranaka, dati mišljenje o poteškoćama provedbe i tumačenja ovog članka.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na dostavljanje podataka iz poglavlja 7. glave II. i glave IV. Stavak 3. se ne primjenjuje na dostavljanje podataka iz poglavlja od 2. do 5. glave III.

Članak 127.

1. Ako su osobni podaci dostavljeni drugoj ugovornoj stranci u skladu s odredbama ove Konvencije, članak 126. se primjenjuje na dostavljanje podataka iz neautomatizirane datoteke i na njihovo uključivanje u drugu neautomatiziranu datoteku.

2. Ako se u slučajevima različitim od onih koje uređuje članak 126. stavak 1. ili stavak 1. ovog članka osobne

podatke dostavlja drugoj ugovornoj stranci u skladu s ovom Konvencijom, primjenjuje se članak 126., stavak 3., s iznimkom podstavka (e). Također vrijede sljedeće odredbe:

(a) vodi se pisana evidencija i primljenih osobnih podataka; ova obveza ne postoji ako takva evidencija nije potrebna zbog korištenja podataka, posebno ako se ne koriste ili se koriste samo vrlo kratko;

(b) ugovorna stranka primateljica osigurava, prilikom korištenja dostavljenih podataka, razinu zaštite koja je barem jednaka onoj propisanoj u njezinom nacionalnom pravu za korištenje sličnih podataka;

(c) odluka hoće li i pod kojim uvjetima osobi na koju se podaci odnose, na njezin zahtjev, biti pružena informacija o dostavljenim podacima u vezi s njom, uređuje se nacionalnim pravom ugovorne stranke kojoj je zahtjev bio upućen.

3. Ovaj članak se ne primjenjuje na dostavljanje podataka iz poglavlja 7. glave II., poglavlja od 2. do 5. glave III. i glave IV.

Članak 128.

1. Osobni podaci iz ove Konvencije ne smiju se dostavljati dok ugovorne stranke koje su uključene u dostavljanje ne upute nacionalno nadzorno tijelo da neovisno nadzire je li obrada osobnih podataka u datotekama u skladu s člancima 126. i 127. te odredbama donesenim za njihovu provedbu.

2. Ako je ugovorna stranka u skladu sa svojim nacionalnim pravom uputila nadzorno tijelo da neovisno prati, u jednom ili više područja, poštivanje odredaba o zaštiti osobnih podataka koji nisu upisani u datoteku, ta ugovorna stranka upućuje isto tijelo da u dotičnim područjima nadzire poštivanje odredaba ove glave

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na dostavljanje podataka iz poglavlja 7. glave II. i poglavlja od 2. do 5. glave III.

Članak 129.

U vezi dostavljanja osobnih podataka u skladu s poglavljem 1. glave III., ugovorne se stranke obvezuju, ne dovodeći u pitanje članke 126. i 127., postići razinu zaštite osobnih podataka koja udovoljava načelima Preporuke br. R (87) 15 od 17. rujna 1987. Ministarskog odbora Vijeća Europe o korištenju

osobnih podataka u sektoru policije. Osim toga, u vezi dostavljanja podataka u skladu s člankom 46., vrijede sljedeće odredbe:

- (a) ugovorna stranka primateljica smije koristiti podatke samo u svrhu koju naznači ugovorna stranka koja je dostavila podatke i u skladu s uvjetima koje propiše ta ugovorna stranka;
- (b) podaci se mogu dostavljati samo policijskim snagama i tijelima: podaci se ne smiju dostavljati drugim tijelima bez prethodnog odobrenja ugovorne stranke, koja ih je dostavila;

- (c) ugovorna stranka primateljica, na zahtjev, obavješćuje ugovornu stranku koja je dostavila podatke za što je koristila podatke i o rezultatima koji su korištenjem dobiveni.

Članak 130.

Ako su osobni podaci dostavljeni putem službenika za vezu iz članka 47. ili članka 125., odredbe ove glave se ne primjenjuju, osim ako službenik za vezu dostavi takve podatke ugovornoj stranci koja ga je uputila na državno područje druge ugovorne stranke.

GLAVA VII. IZVRŠNI ODBOR

Članak 131.

1. Za potrebe provedbe ove Konvencije osniva se Izvršni odbor.
2. Ne dovodeći u pitanje posebne ovlasti koje ima Izvršni odbor u skladu s ovom Konvencijom, njegova je temeljna zadaća osiguravanje ispravne provedbe ove Konvencije.

Članak 132.

1. Svaka ugovorna stranka ima jedno mjesto u Izvršnom odboru. Ugovorne stranke u Odboru zastupa ministar nadležan za provedbu ove Konvencije; ako je potrebno ministru mogu pomagati stručnjaci, koji mogu sudjelovati u raspravama.
2. Izvršni odbor donosi svoje odluke jednoglasno. On donosi svoj poslovnik; s tim u vezi može predvidjeti pisani postupak donošenja odluka.

3. Na zahtjev predstavnika ugovorne stranke, konačna se odluka o prijedlogu po kojem je Izvršni odbor postupio može dogoditi za najviše dva mjeseca od datuma podnošenja prijedloga.

4. Izvršni odbor može osnivati radne skupine sastavljene od predstavnika uprava ugovornih stranaka s ciljem pripremanje odluka ili izvršavanja drugih zadaća.

Članak 133.

Izvršni se odbor sastaje na državnom području svake ugovorne stranke naizmjenično. Sastaje se onoliko često koliko je potrebno za pravilno izvršavanje njegovih dužnosti.

GLAVA VIII. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 134.

Odredbe ove Konvencije primjenjuju se samo u onoj mjeri u kojoj su u skladu s pravom Zajednice.

Članak 135.

Odredbe ove Konvencije primjenjuju se uz poštivanje odredaba Ženevske konvencije o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Njujorskim protokolom od 31. siječnja 1967.

Članak 136.

1. Ugovorna stranka koja s trećom državom namjerava voditi pregovore o graničnim kontrolama o tome pravovremeno obavješćuje druge ugovorne stranke.
2. Nijedna ugovorna stranka s jednom ili više trećih država neće sklopiti sporazume koji pojednostavljaju ili ukidaju granične kontrole bez prethodne suglasnosti drugih ugovornih stranaka, podložno pravu država članica Europske zajednice da zajednički sklope takve sporazume.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se na sporazume o lokalnom pograničnom prometu ako su takvi sporazumi sukladni izuzecima i dogovorima utvrđenim na temelju članka 3. stavka 1.

Članak 137.

Pridržaji, osim onih iz članka 60., u vezi ove Konvencije nisu dopušteni.

Članak 138.

U pogledu Francuske Republike, odredbe ove Konvencije vrijede samo za europsko državno područje Francuske Republike.

U pogledu Kraljevine Nizozemske, odredbe ove Konvencije vrijede samo za državno područje Kraljevine u Europi.

Članak 139.

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju deponiraju se kod Vlade Velikog Vojvodstva Luksemburga, koja o tome obavještuje sve ugovorne stranke.

2. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon deponiranja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Odredbe o osnivanju, aktivnostima i ovlastima Izvršnog odbora primjenjuju se od stupanja na snagu ove Konvencije. Ostale odredbe primjenjuju se od prvog dana trećeg mjeseca nakon stupanja na snagu ove Konvencije.

3. Vlada Velikog Vojvodstva Luksemburga obavještuje sve ugovorne stranke o datumu stupanja na snagu.

Članak 140.

1. Svaka država članica Europskih zajednica može postati strankom ove Konvencije. Za pristupanje je potrebno sklopiti sporazum između te države i ugovornih stranaka.

2. Takav sporazum podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju države pristupnice i svake od ugovornih stranaka. Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon deponiranja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju.

Članak 141.

1. Svaka ugovorna stranka može depozitaru podnijeti prijedlog za izmjenu ove Konvencije. Depozitar dostavlja taj prijedlog drugim ugovornim strankama. Na zahtjev jedne ugovorne stranke, ugovorne stranke preispituju odredbe Konvencije ako je, po njihovom mišljenju, došlo do bitne promjene okolnosti koje su prevladavale u trenutku stupanja na snagu Konvencije.

2. Ugovorne stranke usvajaju izmjene ove Konvencije suglasno.

3. Izmjene stupaju na snagu prvog dana drugog mjeseca, nakon datuma deponiranja zadnjeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju.

Članak 142.

1. Prilikom sklapanja Konvencija između država članica Europskih zajednica s ciljem dovršenja prostora bez unutarnjih granica, ugovorne se stranke dogovaraju o uvjetima pod kojima se odredbe ove Konvencije zamjenjuju ili mijenjaju u svjetlu odgovarajućih odredbi takvih konvencija.

Ugovorne stranke, s tim ciljem, vode računa o činjenici da odredbe ove Konvencije mogu predvidjeti širu suradnju od one predviđene odredbama navedenih konvencija.

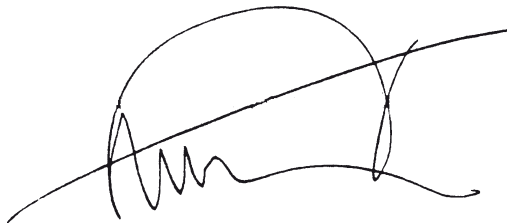
Odredbe koje su suprotne odredbama dogovorenim između država članica Europskih zajednica se u svakom slučaju prilagođavaju.

2. Izmjene ove Konvencije koje države članice smatraju potrebnim podliježu ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Odredba članka 141. stavka 3. primjenjuje se pod uvjetom da izmjene neće stupiti na snagu prije nego što navedene konvencije između država članica Europskih zajednica stupe na snagu.

U potvrdu navedenoga dolje potpisani, propisno opunomoćeni u tu svrhu, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Schengenu devetnaestog lipnja tisuću devedesete godine, u jednom izvorniku na nizozemskom, francuskom i njemačkom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. Izvornik se deponira u arhivu Vlade Velikog Vojvodstva Luksemburga, koja dostavlja ovjereni primjerak svakoj od ugovornih stranaka.

Za Vladu Kraljevine Belgije

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

Za Vladu Francuske Republike

Za Vladu Velikog Vojvodstva Luksemburga

Za Vladu Kraljevine Nizozemske

ZAVRŠNI AKT

U trenutku potpisivanja ove Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, ugovorne stranke su usvojile sljedeće izjave:

1. Zajednička izjava o članku 139.

Države potpisnice prije stupanja na snagu Konvencije jedna drugu obavješćuju o svim okolnostima koje bi mogle bitno utjecati na područja obuhvaćena ovom Konvencijom i njezino stupanje na snagu.

Konvencija neće stupiti na snagu dok se ne ispune preduvjeti za njenu provedbu u državama potpisnicama i dok kontrole na vanjskim granicama ne budu učinkovite.

2. Zajednička izjava o članku 4.

Ugovorne stranke se obvezuju uložiti sve napore kako bi istodobno ispunile ovaj rok i spriječile sve nedostatke u pogledu sigurnosti. Izvršni odbor razmatra postignuti napredak prije 31. prosinca 1992. Kraljevina Nizozemska ističe da se teškoće vezane uz ispunjavanje roka u pojedinim zračnim lukama ne mogu isključiti ali da to neće uzrokovati nikakve nedostatke u pogledu sigurnosti. Ostale ugovorne stranke će uzeti u obzir te okolnosti iako se ne smije dozvoliti da to prouzroči poteškoće na unutarnjem tržištu.

Ako nastanu poteškoće, Izvršni odbor razmatra kako je moguće na najbolji način postići istovremenu provedbu ovih mjera u zračnim lukama.

3. Zajednička izjava o članku 71. stavku 2.

Ako ugovorna stranka odstupi od načela iz članka 71. stavka 2. u vezi sa svojom nacionalnom politikom za sprečavanje i liječenje ovisnosti o opojnom drogama i psihotropnim tvarima, sve ugovorne stranke donose potrebne kaznene i upravne mjere kako bi spriječile i kaznile nezakoniti uvoz i izvoz takvih proizvoda i tvari, posebno na državna područja drugih ugovornih stranaka.

4. Zajednička izjava o članku 121.

U skladu s pravom Zajednice, ugovorne stranke se odriču inspekcija zdravstvenog stanja bilja i predočenje potvrda o zdravstvenom stanju bilja koje se zahtijeva u skladu s pravom Zajednice za vrste bilja i biljnih proizvoda:

(a) navedene pod 1. ili

(b) navedene pod 2. do 6. i koje potječu iz jedne od ugovornih stranaka:

1. Sljedeće ukrasno rezano cvijeće i dijelovi biljaka:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Diantuhs

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis.

2. Sljedeće svježe voće:

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus.

3. Drvo:

Castanea

Quercus.

4. Sredstvo uzgoja koje se u cijelosti ili djelomično sastoji od zemlje ili krute organske tvari kao što su dijelovi biljaka, treset i kora drveta s humusom ali koje se ne sastoji u cijelosti od treseta.

5. Sjeme.

6. Žive biljke navedene u nastavku koje se javljaju pod dolje navedenom CN oznakom u Carinskoj nomenklaturi objavljenoj u Službenom listu Europskih zajednica od 7. rujna 1987.

CN oznaka	Opis
0601 20 30	Lukovice, luk, gomolji, gomoljasto korijenje i podanci, u rastu ili cvatu: orhideje, zumbuli, narcisi i tulipani
0601 20 90	Lukovice, luk, gomolji, gomoljasto korijenje i podanci, u rastu ili cvatu: ostalo
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii</i> (<i>Azalea indica</i>)
0602 99 51	Vanjsko bilje: trajnice
0602 99 59	Vanjsko bilje: ostalo
0602 99 91	Sobno bilje: bilje u cvatu s pupoljcima ili cvijetom, osim kaktusa
0602 99 99	Sobno bilje: ostalo

5. Zajednička izjava o nacionalnim politikama azila

Ugovorne stranke sastavljaju popis nacionalnih politika azila s ciljem njihovog usklađivanja.

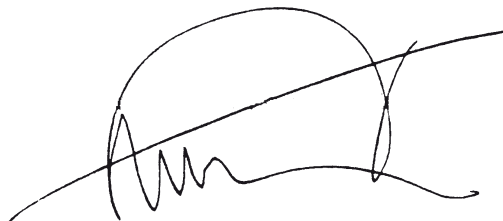
6. Zajednička izjava o članku 132.

Ugovorne stranke obavješćuju svoje nacionalne parlamente o provedbi ove Konvencije.

Sastavljeno u Schengenu devetnaestog lipnja tisuću devetsto devedesete godine, u jednom izvorniku na nizozemskom, francuskom i njemačkom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. Izvornik se deponira u arhivu Vlade Velikog Vojvodstva Luksemburga, koja dostavlja ovjereni primjerak svakoj od ugovornih stranaka.

Za Vladu Kraljevine Belgije

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

Za Vladu Francuske Republike

Za Vladu Velikog Vojvodstva Luksemburga

Za Vladu Kraljevine Nizozemske

A. H. Koster

ZAPISNIK

Temeljem Završnog akta Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, ugovorne stranke su usvojile sljedeću zajedničku izjavu i primile na znanje sljedeće jednostrane izjave u odnosu na navedenu Konvenciju:

I. Izjava o području primjene Konvencije

Ugovorne stranke utvrđuju da se, nakon ujedinjenja dvaju njemačkih država, područje primjene Konvencije u skladu s međunarodnim pravom proširuje na sadašnje državno područje Njemačke Demokratske Republike.

II. Izjave Savezne Republike Njemačke o tumačenju Konvencije

1. Konvencija je donesena u svjetlu budućeg ujedinjenja obaju njemačkih država.

Njemačka Demokratska Republika nije za Saveznu Republiku Njemačku strana država.

Članak 136. ne primjenjuje se na odnose između Savezne Republike Njemačke i Njemačke Demokratske Republike.

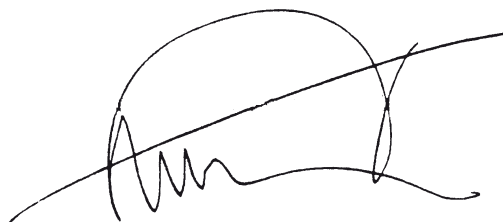
2. Ova Konvencija ne utječe na dogovore sklopljene putem njemačko-austrijske razmjene pisama od 20. kolovoza 1984., o pojednostavljivanju kontrola na njihovim zajedničkim granicama za državljane obaju država. Takve će dogovore, međutim, trebati provesti u svjetlu prevladavajućih imigracijskih i sigurnosnih zahtjeva Schengenskih ugovornih stranaka, tako da se te pogodnosti u praksi ograničavaju na austrijske državljane.

III. Izjava Kraljevine Belgije o članku 67.

Postupak koji će se interno provesti za prijenos izvršenja stranih kaznenih presuda neće biti postupak koji je prema belgijskom pravu propisan za transfer osuđenih osoba između država, već će to biti poseban postupak koji će se utvrditi prilikom ratificiranja ove Konvencije.

Sastavljeno u Schengenu devetnaestog lipnja tisuću devetsto devedesete godine, u jednom izvorniku na nizozemskom, francuskom i njemačkom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. Izvornik se deponira u arhivu Vlade Velikog Vojvodstva Luksemburga, koja dostavlja ovjerenu presliku svakoj od ugovornih stranaka.

Za Vladu Kraljevine Belgije

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

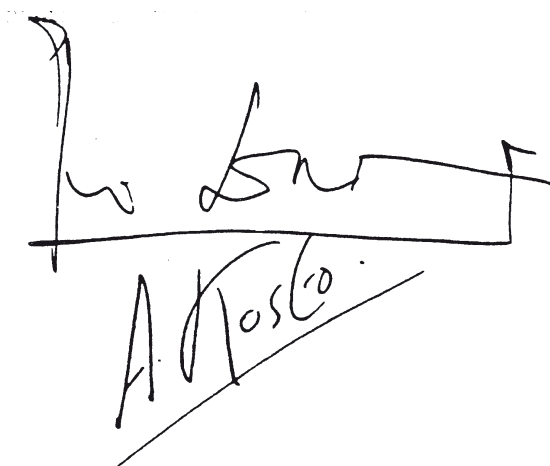
Za Vladu Francuske Republike

Za Vladu Velikog Vojvodstva Luksemburga

Za Vladu Kraljevine Nizozemske

A. Hooft

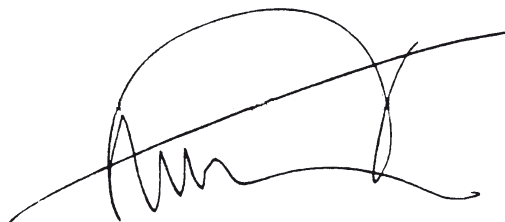
ZAJEDNIČKA IZJAVA
MINISTARA I DRŽAVNIH TAJNIKA KOJI SU SE SASTALI U SCHENGENU 19. LIPNJA 1990.

Vlade ugovornih stranaka Schengenskog sporazuma započet će ili nastaviti razgovore posebno o sljedećim područjima:

- unapređenja i pojednostavljenja prakse izručenja,
- unapređenja suradnje pri pokretanju postupka protiv prekršaja u cestovnom prometu,
- dogovorima uzajamnom priznavanju oduzimanja vozačkih dozvola za motorna vozila,
- mogućnosti uzajamnog izvršenja novčanih kazni,
- uvođenja pravila o uzajamnom prijenosu kaznenih postupaka, uključujući mogućnost prijevoza optužene osobe u državu njezina podrijetla,
- uvođenja pravila o repatrijaciji maloljetnika koji su bili nezakonito oduzeti od osobe odgovorne za izvršavanje roditeljske skrbi
- daljnjeg pojednostavljenja kontrola komercijalnog kretanja robe.

Sastavljeno u Schengenu, devetnaestog lipnja tisuću devetsto devedesete godine, u jednom izvorniku na nizozemskom, francuskom i njemačkom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. Izvornik se deponira u arhivu Vlade Velikog Vojvodstva Luksemburga, koja dostavlja ovjereni primjerak svakoj od ugovornih stranaka.

Za Vladu Kraljevine Belgije

Za Vladu Savezne Republike Njemačke

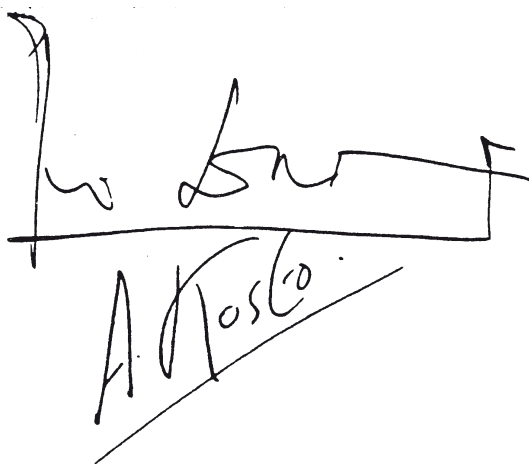
Za Vladu Francuske Republike

Za Vladu Velikog Vojvodstva Luksemburga

Za Vladu Kraljevine Nizozemske

—

IZJAVA MINISTARA I DRŽAVNIH TAJNIKA

Dana 19. lipnja 1990. predstavnici vlada Kraljevine Belgije, Savezne Republike Njemačke, Francuske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga i Kraljevine Nizozemske, potpisali su u Schengenu, u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, Konvenciju o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama.

U trenutku potpisivanja te Konvencije, oni su usvojili sljedeće izjave:

- Ugovorne stranke smatraju da Konvencija predstavlja značajan korak na putu prema stvaranju prostora bez unutarnjih granica i uzimaju ju za temelj za daljnje aktivnosti između država članica Europskih zajednica.
- Imajući u vidu opasnosti u području sigurnosti i nezakonitog useljavanja, ministri i državni tajnici naglašavaju potrebu djelotvorne kontrole na vanjskim granicama, u skladu s jedinstvenim načelima utvrđenim u članku 6. S ciljem provođenja tih jedinstvenih načela ugovorne stranke moraju, posebno, promicati usklađivanje radnih metoda za graničnu kontrolu i nadzor.

Nadalje, Izvršni će odbor ispitati sve odgovarajuće mjere s ciljem stvaranja jedinstvene i djelotvorne kontrole vanjskih granica i njihovo praktično provođenje. Takve će mjere uključivati mjere koje omogućuju utvrđivanje okolnosti pod kojima je državljanin treće države ušao na državna područja ugovornih stranaka, primjenu istih postupaka za zabranu ulaska, izradu zajedničkog priručnika za službenike odgovorne za nadzor granice i poticanje istovjetne razine kontrole na vanjskim granicama putem razmjene i zajedničkih radnih posjeta.

U trenutku potpisivanja ove Konvencije, one su također potvrdile odluku Središnje skupine za pregovore o osnivanju radne skupine, koja ima sljedeće zadatke:

- obavijestiti Središnju skupinu za pregovore, prije stupanja na snagu ove Konvencije, o svim okolnostima koje imaju značajan utjecaj na područja obuhvaćena Konvencijom i na njezino stupanje na snagu, posebno o napretku koji je postignut na usklađivanju zakonskih odredbi u vezi s ujedinjenjem dvaju njemačkih država,
  - međusobno se savjetovati o učinku kojega takvo usklađivanje i takve okolnosti mogu imati na provedbu Konvencije,
  - u svrhu kretanja stranaca izuzetih iz viznog režima, prije stupanja na snagu Konvencije osmisliti praktične mjere i iznijeti prijedloge za usklađivanje postupaka za provođenje kontrole osoba na budućim vanjskim granicama.
-